

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจการเกษตร)

ปริญญา

ธุรกิจการเกษตร

เศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

Evaluation of the Performance of Community Enterprise of Bandonchad Bamboo
Furniture, Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province

นามผู้วิจัย นางสาวธนพร มั่นขจรพงษ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ศานิต เก้าเอี้ยน, วท.ม.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การประเมินผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านดอนชาด
อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

Evaluation of the Performance of Community Enterprise of Bandonchad Bamboo Furniture,
Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province

โดย

นางสาวชนพร มั่นจรพงษ์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจการเกษตร)
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ธนพร มั่นขจรพงษ์ 2555: การประเมินผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่
บ้านดอนชาด อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(ธุรกิจการเกษตร) สาขาธุรกิจการเกษตร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ศานิต แก้วเอี่ยม, วท.ม. 116 หน้า

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประธานกลุ่ม คณะกรรมการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่มของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด จำนวนทั้งหมด 54 ราย มาทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เพื่อการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มในเชิงคุณภาพ โดยประเมินปัจจัย 4 ด้านคือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยออกหรือผลผลิต ซึ่งมีเกณฑ์การวัด ตัวชี้วัด และมาตรวัดความสำเร็จในปัจจัยแต่ละด้าน เพื่อแสดงให้เห็นว่า ทางกลุ่มประสบความสำเร็จในระดับใดและประกอบไปด้วยปัจจัยด้านใดบ้าง จากนั้นนำผลการประเมิน มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อนำมาสร้างข้อเสนอแนะ และสร้างกลยุทธ์ให้กับทางกลุ่ม

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดประสบความสำเร็จในระดับสูงมาก โดยผลการประเมินด้านบริบท พบว่า กลุ่มมีคะแนนในระดับสูง เพราะทางกลุ่มมีความพร้อมทางด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่เอื้อต่อการจัดตั้งกลุ่ม ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า พบว่า กลุ่มมีคะแนนในระดับสูงมาก เพราะสมาชิกในกลุ่มมีความรู้ และทักษะในการผลิตผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี อีกทั้งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมด้านความรู้ และเงินทุนจากทางภาครัฐหลายหน่วยงาน ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า กลุ่มมีคะแนนในระดับสูง เพราะทางกลุ่มมีการจัดการบริหารองค์กรกลุ่ม มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และการปันผลในกลุ่มอย่างชัดเจน ผลการประเมินด้านปัจจัยออกหรือผลผลิต พบว่า กลุ่มมีคะแนนในระดับสูงมาก เพราะทางกลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์ได้ตามความต้องการของลูกค้า และผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีเป็นที่ยอมรับของตลาด ข้อเสนอแนะต่อกลุ่ม คือ กลุ่มควรรักษาระดับคุณภาพของสินค้าให้มีความละเอียดปราณีต แข็งแรงทนทานอยู่เสมอ เพื่อรักษากลุ่มลูกค้าเดิม และเพื่อเป็นด้านการแข่งขันกับกลุ่มผู้ค้ารายอื่น กลุ่มควรอาศัยโอกาสในการออกงานแสดงสินค้า เพื่อทำความรู้จักกับผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่รายอื่น และจัดตั้งกลุ่มพันธมิตรระหว่างผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ด้วยกัน เพื่อในกรณีที่ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ทันตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งซื้อ ก็สามารถรวบรวมสินค้าจากกลุ่มพันธมิตรเพื่อนำส่งให้ลูกค้าได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มให้มีรายได้เพิ่ม และยังเป็นการรักษากลุ่มลูกค้าเดิมของตนไว้ได้อีกด้วย

Thanaporn Munkachonpong 2012: Evaluation of the Performance of Community Enterprise of Bandonchad Bamboo Furniture, Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province. Master of Arts (Agribusiness), Major Field: Agribusiness, Department of Agricultural and Resource Economics. Thesis Advisor: Associate Professor Sanit Kao-ian, M.S. 116 pages.

This study aims to assess the performance and SWOT analysis of Community Enterprise of Bandonchad Bamboo Furniture, Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province. This study has used the data from the interview of group chairman, committees and members of Community Enterprise of Bandonchad Bamboo Furniture, total is 54 persons to do analysis by using CIPP model to assess the performance of qualitative group. There are four factors assessment such as contents, input factors, processes and output factors or products which have measurement criteria, indicator and measure of success in each factor. It is to show which level the group is successful and comprises of any factors and then bring the result of assessment to do SWOT analysis to make the suggestions and build the strategies to the group.

The study shows that Community Enterprise of Bandonchad Bamboo Furniture is a successful high level. The result of contents assessment found that it established the high level group because the group had the environmental readiness in the community that was benefit to set up the group. The result of input factors assessment found that it established the high level group because the group had good knowledge and skills as well as received supporting and promoting knowledge and the fund from many governmental agencies. The result of processes management found that it established the high level group and had the organizational management group and arranged to do income receipts and expense payment and dividend in the group clearly. The result of output factors of products assessment found that it established the high level group because the group could adapt the product form to meet with the customers' needs and the products were good quality to be well accepted in the market. The suggestion to the group is that the group should maintain the product quality to be neat, strong, and durable to maintain the old customers and to reduce the competition with the other traders. The group should rely on the opportunity to exhibit the products to know the other bamboo furniture manufactures and set up alliance group between the furniture manufacturers. In the case that it cannot produce the products in time under the customer orders, it can collect the products from alliance group to deliver to the customer in full quantity required which will help among group to earn more revenues and still maintain its own customers.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ศานิต เก้าเอี้ยน ที่กรุณาสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ อีกทั้งความเมตตาที่มีต่อผู้วิจัย ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง ต่อพระคุณของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย ประธานผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ ดร.เฉลิมพล จตุพร ที่ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด คุณแม่บังอร สิงห์ขันธ์ พร้อมทั้งคณะกรรมการกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรอำเภอวารินชำราบ คุณอาอริบ อุปมา ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ตลอดจนขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์บัณฑิตศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ และเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และให้คำปรึกษาที่ดีเสมอ ขอขอบคุณกำลังใจจากครอบครัว น้องสาว และน้องชาย ที่น่ารัก ที่คอยให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้มีความสมบูรณ์ได้ด้วยดี หากประโยชน์อันใดที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้พึงมีขอมอบความดีนี้ แด่ทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้น แต่หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ธนพร มั่นขจรพงษ์

พฤษภาคม 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	17
การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	17
การประเมินผลการดำเนินงาน	19
บทที่ 4 สภาพทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด	41
สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์	41
สภาพทั่วไปขององค์กร	41
สภาพทั่วไปทางสังคมของสมาชิกกลุ่ม	50
สภาพทั่วไปทางด้านการตลาด	52
สภาพทั่วไปทางด้านการผลิต	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 ผลการประเมิน	59
ผลการประเมินด้านบริบท	59
ผลการประเมินด้านปัจจัยเข้า	62
ผลการประเมินด้านกระบวนการ	64
ผลการประเมินด้านปัจจัยออก	67
ผลการประเมินความสำเร็จ	69
ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค	71
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	79
สรุป	79
ข้อเสนอแนะ	80
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	81
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	84
ภาคผนวก ข รูปภาพ	97
ภาคผนวก ค รายชื่อสมาชิกกลุ่ม	112
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	116

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	(TOWS Matrix) เมตริกซ์โอกาส-อุปสรรค-จุดอ่อน-จุดแข็ง	11
2	ข้อมูลทั่วไปทางด้านสังคม ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด ปี พ.ศ. 2554	51
3	ราคาต้นทุน ราคาขายส่ง ราคาขายปลีกของผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ของวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด	54
4	ผลการประเมินด้านบริบทหรือการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านคอนชาด	60
5	ผลการประเมินด้านปัจจัยเข้า (Input) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด	63
6	ผลการประเมินด้านกระบวนการ (Process) ของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มผู้ผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านคอนชาด	65
7	ผลการประเมินด้านปัจจัยออก (Output) ของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด	68
8	ผลการประเมินความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอน	70
9	ผลการวิเคราะห์ (TOWS Matrix)	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	กลยุทธ์จุดแข็ง และโอกาส	74
11	กลยุทธ์จุดแข็ง และอุปสรรค	75
12	กลยุทธ์จุดอ่อน และโอกาส	76
13	กลยุทธ์จุดอ่อน และอุปสรรค	77
ตารางผนวกที่		
1	บัญชีรายชื่อสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี	113

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนผังองค์กร	49
2	ขั้นตอนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่	58
3	ผลการประเมินด้านบริบท	61
4	ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า	64
5	ผลการประเมินด้านกระบวนการ	67
6	ผลการประเมินด้านปัจจัยออก	69
7	ผลการประเมินความสำเร็จ	70
ภาพผนวกที่		
1	ไม้ไผ่ พันธุ์ศรีสุขที่ใช้ในการผลิต	98
2	เลื่อย ฆ้อน สายวัดที่ใช้ในการผลิต	98
3	เครื่องเจาะไม้ไผ่ขนาดใหญ่	99
4	เครื่องเจาะไม้ไผ่ขนาดเล็ก	99
5	สว่าน	100

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพผนวกที่		หน้า
6	เครื่องผ่าริ้วไม้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน	100
7	แก๊สหุงต้ม และหัวฟ่น	101
8	เครื่องยิงตะปูลม	101
9	น้ำมันเคลือบเงา	102
10	การตัดไม้เตรียมไว้ตามขนาดที่ต้องการ	103
11	การเจาะรู ด้วยเครื่องเจาะขนาดเล็ก	103
12	การตกแต่งรูด้วยสิ่ว	104
13	การประกอบเป็นโครงสร้าง	104
14	การผ่าริ้วไม้ไฟด้วยเครื่องมือจากภูมิปัญญาชาวบ้าน	105
15	การต่อกริ้วไม้เข้ากับโครงสร้างที่ประกอบไว้	105
16	การสร้างลวดลายโดยการใช้แก๊สสน	106
17	การทาน้ำมันเคลือบเงา	106
18	เตียงนอนไม้ไฟขนาด 6 ฟุต	107

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพผนวกที่		หน้า
19	ซุ้มขายของ	107
20	ชิงช้า	108
21	โต๊ะ	108
22	เก้าอี้	109
23	แท่นโคมไฟ ริมทางเดิน	109
24	การจัดเก็บผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม	110
25	การถอดชิ้นส่วนเพื่อเตรียมในการขนส่ง	110
26	รถบรรทุกขนส่งผลิตภัณฑ์เพื่อนำส่งแก่ลูกค้า	111

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนเป็นหนึ่งในนโยบายเป้าหมายหนึ่งของรัฐบาล เพื่อที่จะกระจายรายได้กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ การพัฒนาอาชีพ ประชากรในชนบทจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งภาครัฐก็ได้มอบหมาย ให้องค์กรราชการที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาเสริมสร้างอาชีพให้กับประชากรในชุมชนท้องถิ่น โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชากรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีคุณภาพชีวิต และสังคมที่ดี และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว

แนวทางหนึ่งจากนโยบายของรัฐบาลที่ได้นำมาใช้คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) นับได้ว่าเป็นการพัฒนาในระดับฐานรากหรือในระดับรากหญ้า โดยการส่งเสริมให้ประชากรในชุมชน สามารถนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกิดจากการผสมผสานของวัฒนธรรม และวิถีชีวิตมาพัฒนาสร้างผลิตภัณฑ์เพื่อจัดจำหน่าย เป็นการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ประชากรในท้องถิ่น และการใช้เวลาว่างจากการทำการเกษตรให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งยังช่วยลดการอพยพประชากรออกจากท้องถิ่น จากนโยบายข้างต้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องทราบถึงภูมิปัญญาของประชากรในท้องถิ่นว่ามีความรู้ความชำนาญ ในด้านใดเป็นพิเศษ และในท้องถิ่นนั้นมีวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตใด ที่สามารถนำมาพัฒนาและเสริมสร้างเป็นอาชีพให้แก่ประชากรในท้องถิ่นได้

วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาดจังหวัดอุบลราชธานี เป็นกลุ่มหนึ่งที่นำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ในการใช้วัสดุที่มีตามท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ นำมาผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์เพื่อใช้ในครัวเรือน และได้มีการพัฒนาจากการผลิตเพื่อใช้เฉพาะในครัวเรือน มาเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย อันเป็นการใช้เวลาว่างจากการทำการเกษตรให้เกิดประโยชน์ และช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือนอีกทางหนึ่ง โดยทางกลุ่มได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งกลุ่มโดยสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีในปี พ.ศ. 2547 และต่อมาในปี พ.ศ. 2550 ก็ได้รับการจดทะเบียนขึ้นเป็นวิสาหกิจชุมชน

ตลอดระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2554) ที่ทางกลุ่มได้ขึ้นทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทางภาครัฐหลายหน่วยงาน ทั้งทางด้านเงินทุน และทางด้านความรู้ในการผลิต ทำให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีต้นทุนในผลิตสินค้าเพื่อจัดจำหน่ายและสามารถนำมาสร้างรายได้ให้กลุ่ม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้กลุ่มมีการพัฒนา และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว จึงควรทำการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่ม โดยแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของกลุ่มในเชิงคุณภาพ ว่าทางกลุ่มประสบความสำเร็จในระดับใด และขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้าง นำไปสู่การวิเคราะห์ผลเพื่อสร้างข้อเสนอแนะให้กับทางกลุ่ม ร่วมกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อนำมาสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด ให้กับทางกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาถึงสภาพทั่วไปขององค์กรวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด
2. ประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด
3. วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด และนำมาสร้างกลยุทธ์ในการพัฒนากลุ่ม

ขอบเขตการศึกษา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาใน ครั้งนี้ จึงจะศึกษาถึงสภาพทั่วไปของกลุ่ม และศึกษาผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาดอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยกำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านประชากร

กำหนดขอบเขต จำนวนประชากรที่ สัมภาษณ์ คือ สมาชิกกลุ่ม จำนวน 54 ราย จากสมาชิกทั้งหมด จำนวน 60 ราย เนื่องจาก สมาชิกอีก 6 ราย เป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ แต่ มีสิทธิในการสมัครเป็นสมาชิกตามบิดา มารดา เพื่อรับสิทธิประโยชน์ จากการปันผลของกลุ่ม

ขอบเขตด้านข้อมูล

กำหนดข้อมูลในการสัมภาษณ์ ออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านการประเมินผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ข้อมูลด้านบริบท ข้อมูลด้านปัจจัยเข้า ข้อมูลด้านกระบวนการ ข้อมูลด้านปัจจัยออก และข้อมูลด้านปัญหา และอุปสรรค

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านสภาพทั่วไปของสมาชิกกลุ่ม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

กำหนดช่วงระยะเวลาในการสัมภาษณ์ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 - มกราคม พ.ศ. 2555

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึง ข้อมูลด้านการดำเนินงานของกลุ่ม ว่าทางกลุ่ม ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และมีปัจจัยใด ที่ส่งผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งผลการศึกษาย่จะแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน ดังนั้น ทางกลุ่มสามารถที่จะนำผลการศึกษา มาปรับปรุงการดำเนินงานของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากขึ้น และส่งเสริมให้กลุ่มสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว

นอกจากนี้ หน่วยงาน ทางภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องด้านการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน สามารถนำผลการศึกษาไปประกอบการพิจารณา ในการส่งเสริม และสนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านดอนชาด รวมถึง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน รายอื่น ต่อไปในอนาคต หรือ กลุ่มวิสาหกิจรายอื่นเอง ก็สามารถนำผลการศึกษา นี้ ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยความสำเร็จในแต่ละด้าน ของ การดำเนินงาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากลุ่มของตนเองต่อไปได้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การตรวจเอกสารเพื่อประกอบในการวิจัยการประเมินผลการดำเนินของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ทำการตรวจเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาร้านนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำแนวคิดต่างๆดังที่จะได้นำเสนอมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

วิสาหกิจชุมชน

วิสาหกิจชุมชน (Community Enterprise) หมายถึง กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่นๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใด หรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน ความหมายของวิสาหกิจชุมชนโดยสรุป คือ การประกอบการเพื่อการจัดการ "ทุนของชุมชน" อย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง ทุนของชุมชนไม่ได้หมายถึงแต่เพียงเงิน แต่รวมถึงทรัพยากร ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม (กฎเกณฑ์ทางสังคมที่ร้อยรัดผู้คนให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน เป็นพี่เป็นน้องไว้ใจกัน) (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2548)

ความแตกต่างของวิสาหกิจชุมชนกับธุรกิจอื่น คือ ธุรกิจอื่นส่วนใหญ่มุ่งแสวงหาผลกำไรเป็นหลัก แต่วิสาหกิจชุมชนเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน เป็นการประกอบการบนพื้นฐานการใช้ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนอย่างรู้คุณค่า เพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชน และระหว่างชุมชน โดยมุ่งประโยชน์ทางสังคมแก่ชุมชนมากกว่าการแสวงหากำไรสูงสุด มุ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบ การมีสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชนและมุ่งต่อการรักษาระบบนิเวศน์ของ สังคมโดยรวม (เสรี พงศ์พิศ, 2552)

ลักษณะสำคัญของวิสาหกิจชุมชน

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ
2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชนโดยใช้วัตถุดิบ ทรัพยากร ทุน แรงงานในชุมชน เป็นหลัก
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน
4. เป็นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจ
7. มีการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนเป็นเป้าหมาย

ประเภทของวิสาหกิจชุมชน

1. วิสาหกิจชุมชนพื้นฐาน คือ มีการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในครัวเรือนและในชุมชน เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
2. วิสาหกิจชุมชนก้าวหน้า คือ การดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีรูปแบบที่ทันสมัยใช้ทุนและเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองชุมชน มีเครือข่าย และมีตลาดในวงกว้าง

ทุนชุมชน

1. ทุนที่เป็นเงิน
2. ทุนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า
3. ทุนที่เป็นผลผลิต

4. ทุนความรู้ ภูมิปัญญา ทักษะต่างๆ ประเพณี วัฒนธรรม

5. ทุนทางสังคม หรือความเป็นพี่เป็นน้อง ความไว้วางใจกันของชุมชนเครือข่าย
ความสัมพันธ์ของสมาชิกของชุมชน

การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

กฎหมายกำหนดให้มีการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจรดังต่อไปนี้

1. ระดับปฐมภูมิ ส่งเสริมการจัดตั้ง การให้ความรู้ การศึกษาวิจัย ในการนำทุนชุมชนมาใช้
อย่างเหมาะสม โดยความร่วมมือกันในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

2. ระดับสูงขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การรักษาคุณภาพ การศึกษาวิจัยเทคโนโลยี
และการตลาด การสร้างความเชื่อถือทางธุรกิจ และความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค การประสานงาน
แหล่งเงินทุน เพื่อให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือพัฒนาไปสู่การประกอบธุรกิจขนาดย่อม และ
ขนาดกลาง ต่อไป

3. การส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชน รัฐจะให้การสนับสนุนการจัดตั้งการประกอบการ
การตลาด ความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่าย หรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น
เพื่อขยายและสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชน

ประโยชน์ของวิสาหกิจชุมชนต่อเกษตรกร

1. การรวมตัวกันของเกษตรกรในการประกอบธุรกิจในระดับชุมชน มีความมั่นคง ได้รับ
การรับรองตามกฎหมาย

2. การส่งเสริมความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถในการจัดการ ตรงตาม
ความต้องการที่แท้จริง

3. ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ มีความพร้อมที่จะพัฒนาสำหรับการ
การแข่งขันทางการค้าในอนาคต

การประเมินผล

คำว่า “การประเมินผล” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Evaluation” ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่า นโยบาย แผนงาน โครงการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด โดยมีมาตรฐาน และเครื่องมือในการวัดที่แม่นยำ ตรงและเชื่อถือได้ การประเมินผลจึงคล้ายกับการหาใครสักคนหนึ่งเอากระจกมาส่องให้เราเห็นหน้าตาตัวเองว่า สวยงามดีแล้วหรือยัง มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง จะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองได้ (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542)

นอกจากนั้น (มนกานต์ พรหมวราร, 2547 อ้างถึง สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2540) ได้สรุปความหมายของคำว่าประเมินผล ไว้ว่า ในการประเมินค่าสิ่งใดก็ตามจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบที่ได้จากการวัดกับการตัดสินใจคุณค่า ของส่วนประกอบนั้น โดยการเปรียบเทียบ ส่วนประกอบที่ได้จากการวัดกับเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบของการประเมินค่า จึงสรุปได้ว่าการประเมินหรือการประเมินค่า คือ การวัดและการตัดสินใจ จะเห็นได้ว่า การให้ความหมายคำว่า ประเมิน ตามที่กล่าวมานี้ การประเมินผลจะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการวัด และนำสิ่งที่ได้จากการวัด ไปเทียบกับเกณฑ์ แล้วจึงทำการตัดสินใจ ซึ่งจากความหมายดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าเป็นความหมายทั่วไป ของคำว่าประเมินค่า (ประเมินผล) โดยมีได้มุ่งหมายถึงการประเมินค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการเฉพาะ

การประเมินผลการดำเนินงาน หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงานว่ามีการใช้ทรัพยากร ปัจจัยต่างๆ อย่างไรมีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน ตามขั้นตอน ตามกฎเกณฑ์ และตามเวลาที่กำหนดหรือไม่ ตลอดจนมีผลงานเป็นไปตามแผนวัตถุประสงค์และเป้าหมายหรือไม่ (ภูมิศักดิ์ ราชศรี, 2551)

แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model)

อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม (2546) ได้กล่าวถึงแบบจำลองชิปปี้ไว้ดังนี้

“CIPP Model” ซึ่งเสนอโดย Daniel L. Stufflebeam แห่งมหาวิทยาลัย Ohio State University เป็นแบบจำลองที่ได้รับความนิยมจากนักประเมินผลเป็นอย่างมาก คำว่า CIPP เป็นคำย่อของคำว่า Context Input Process และ Product โดยรูปแบบของการประเมินนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลหรือสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสม ในการประเมินนั้นมุ่งประเมินสิ่งต้องการจะประเมิน 4 ประการ คือ 1) สภาพแวดล้อม 2) ปัจจัยนำเข้าเพื่อออกแบบโครงการ 3) กระบวนการ เพื่อประเมินขั้นตอนในการดำเนินการตามโครงการ และ 4) ผลผลิต เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามโครงการ การประเมินด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การประเมินบริบทหรือสิ่งแวดล้อมเป็นรูปแบบพื้นฐานของการประเมินทั่วไป เพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผลเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นในด้านความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความต้องการ และเงื่อนไขที่เป็นจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ช่วยในการวินิจฉัยปัญหาให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการจัดหาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจความเหมาะสมของผลงานต่างๆ ที่จัดขึ้น โดยดูว่าข้อมูลนั้นจะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ซึ่งมักจะประเมินในด้านต่างๆ คือ

2.1 ความสามารถของหน่วยงานหรือตัวแทนในการจัดการโครงการ

2.2 ยุทธวิธีที่ใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.3 การได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้โครงการดำเนินไปได้ เช่น หน่วยงานที่จะช่วยเหลือ เวลา เงินทุน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ

3. การประเมินกระบวนการ การประเมินกระบวนการมีวัตถุประสงค์ใหญ่อยู่ ๒ ประการคือ

3.1 เพื่อหาและทำนายข้อบกพร่องของกระบวนการ หรือการดำเนินตามขั้นตอนที่วางไว้

3.2 เพื่อรวบรวมสารสนเทศสำหรับผู้ตัดสินใจวางแผน

3.3 เพื่อเป็นการรายงานผลการปฏิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้น

4. **การประเมินผลผลิต** มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความหมายของความสำเร็จไม่เฉพาะเมื่อสิ้นสุดวัฏจักรของโครงการเท่านั้น แต่ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในระหว่างการปฏิบัติตามโครงการด้วย ระเบียบวิธีต่างๆไปของการประเมินผลผลิตจะรวมถึงต่างๆ ต่อไปนี้ด้วยกันคือการดูว่าการกำหนดวัตถุประสงค์นั้นสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่ เกณฑ์ในการวัดความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมคืออะไร การเปรียบเทียบผลที่ได้กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ก่อนและทำการแปลความหมายของเหตุที่เกิดขึ้น โดยอาศัยจากรายงานการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการร่วมด้วย

ดังนั้นสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบจำลอง CIPP มุ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของความพอเพียงของทรัพยากร อาทิเช่น จำนวนคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยี และแผนการของการดำเนินโครงการ
3. การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของกระบวนการ ดำเนินการที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงให้การดำเนินการต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับจุดประสงค์ของโครงการ

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis)

แนวคิดการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือ SWOT Analysis ย่อมาจาก S: Strengths (จุดแข็ง), W: Weakness (จุดอ่อน), O: Opportunities (โอกาส) และ T: Threat (อุปสรรค) เป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร โดยพยายามใช้จุดแข็งและโอกาส ในขณะที่พยายามแก้จุดอ่อนและหลีกเลี่ยงวิกฤติที่องค์กรประสบอยู่ รายละเอียดการวิเคราะห์มีดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541: 28-29)

1. จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง การวิเคราะห์การดำเนินงานภายในขององค์กร เช่น การบริหารงาน การตลาด การผลิต การวิจัยและพัฒนา เพื่อการพิจารณาถึงจุดแข็งของการดำเนินงานภายในองค์กรที่บรรลุความสำเร็จหรือเป็นผลดีที่กำหนดกลยุทธ์ขององค์กร โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งจากการดำเนินงานภายในเหล่านี้

2. จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง การวิเคราะห์การดำเนินงานภายในด้านต่างๆ ขององค์กร ได้แก่ การบริหาร การเงิน การตลาด การผลิต การวิจัยและพัฒนา ที่องค์กรไม่สามารถกระทำได้ดี เพื่อพิจารณาถึงอุปสรรคที่มีต่อความสำเร็จขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ องค์กรทำการกำหนดกลยุทธ์ที่สามารถลบล้าง หรือปรับปรุงจุดอ่อนของการดำเนินงานภายในเหล่านี้ให้ดีขึ้น

3. โอกาส (Opportunities) หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะต้องคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของประชากร การเปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติของสมาชิกองค์กรและการแข่งขันจากต่างประเทศที่รุนแรงขึ้นเป็นต้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจทำให้ความต้องการของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป จะทำให้ผลิตภัณฑ์ บริการและกลยุทธ์ขององค์กรต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

4. อุปสรรค (Threats) หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่คุกคามต่อการดำเนินงานของกลุ่ม สภาพแวดล้อมภายนอกเหล่านี้ อาทิเช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การแข่งขัน ความเข้มแข็งของกลุ่มแข่งขันและอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น

เมื่อทำการวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ขององค์กรแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการสร้างกลยุทธ์ที่เป็นทางเลือก ซึ่งองค์กรต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติขององค์กร การสร้างกลยุทธ์ทางเลือกกระทำในขอบเขตจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร โดยใช้วิธีที่เรียกว่า TOWS Matrix ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 (TOWS Matrix) เมตริกซ์โอกาส-อุปสรรค-จุดอ่อน-จุดแข็ง

ปัจจัยภายใน	จุดแข็งขององค์กร	จุดอ่อนขององค์กร
ปัจจัยภายนอก	(Strengths)	(Weaknesses)
โอกาสขององค์กร (Opportunities)	กลยุทธ์เพิ่มศักยภาพ (SO) ใช้จุดแข็งเพื่อสร้าง ความได้เปรียบจากโอกาส	กลยุทธ์เร่งพัฒนา (WO) ลบสิ่งข้อจำกัด โดยอาศัยโอกาสที่ เกิดขึ้น
อุปสรรคขององค์กร (Threats)	กลยุทธ์สร้างภูมิคุ้มกัน (ST) ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยง อุปสรรคหรือภัยคุกคาม	กลยุทธ์แก้วิกฤต (WT) แก้ไขจุดอ่อน และหลีกเลี่ยงอุปสรรค

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541)

จากตารางที่ 1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

ในการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ที่เรียกว่า การวิเคราะห์ TOWS Matrix ซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมข้างต้น มาจับคู่กันแล้วพิจารณากำหนดเป็นกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลยุทธ์กลุ่ม SO กลยุทธ์กลุ่ม ST กลยุทธ์กลุ่ม WO และกลยุทธ์กลุ่ม WT เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สามารถช่วยให้องค์กรสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กลยุทธ์จุดแข็ง + โอกาส (SO strategies) กลยุทธ์เพิ่มศักยภาพเป็นการกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกในการบริหารองค์กรโดยใช้จุดแข็งขององค์กรสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส

2. กลยุทธ์จุดแข็ง+อุปสรรค (ST strategies) กลยุทธ์สร้างภูมิคุ้มกัน เป็นการกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกในการบริหารองค์กร โดยใช้จุดแข็งขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือเอาชนะอุปสรรคให้ได้

3. กลยุทธ์จุดอ่อน+โอกาส (WO strategies) กลยุทธ์เร่งพัฒนา เป็นการกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกในการบริหารองค์กร โดยพยายามแก้ไขสิ่งที่เป็นจุดอ่อนแล้วจึงปรับกลยุทธ์เพื่อสร้างข้อได้เปรียบจากโอกาส

4. กลยุทธ์จุดอ่อน+อุปสรรค (WT strategies) กลยุทธ์แก้วิกฤต เป็นการกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกในการบริหารองค์กร โดยลดจุดอ่อนขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยใช้กลยุทธ์ตัดทอน เช่น การเลิกกิจการ การถอนผลิตภัณฑ์ การรวมบริษัท เป็นต้น

ส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix – 4P's)

ส่วนผสมการตลาดนี้จะถูกสร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของตลาดส่วนต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ทางการตลาดและเพื่อเป็นการตอบสนองและสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ให้กับผู้บริโภคด้วยมีองค์ประกอบดังนี้ คือ (อคุลย์ จาตุรงคกุล, 2541: 83-87)

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) ซึ่งประกอบด้วยตัวผลิตภัณฑ์ บริการที่ให้กับตัวผลิตภัณฑ์ ตรายี่ห้อและหีบห่อ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อที่จะสามารถออกสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค

2. ราคา (Price) เป็นการผสมหรือการรวมระหว่างราคาเบื้องต้น (Basic Price) ตัวรับราคาสินเชื่อ และข้อตกลงเกี่ยวกับการถือครองและการขนส่งสินค้า ส่วนผสมทางด้านราคาจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ข้อเสนอของแต่ละบริษัทและเป็นราคาที่ผู้บริโภคยินดีจ่าย

3. การจัดจำหน่าย (Place) เป็นส่วนผสมด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Marketing Channels) เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการจัดเก็บรักษาสินค้า (Storage Facilities) วิธีการควบคุมสินค้าคงคลังและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการส่งสินค้า ความสะดวกในการซื้อหาเพื่อให้เกิดอรรถประโยชน์ทางด้านเวลาและสถานที่

4. การส่งเสริมการขาย (Promotion) เพื่อทำการแจ้งข่าวสารและชักชวนสมาชิกของตลาดส่วนที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างโฆษณา การเสนอขายโดยใช้พนักงาน การส่งเสริมการขายและกิจกรรมต่างๆ ทางด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อจะนำไปสู่การตอบสนองความพอใจให้แก่วัตถุประสงค์ของระบบการซื้อและการขาย

ช่องทางการตลาด

อัจจิมา เศรษฐบุตร และสายสวรรค์ วัฒนพานิช (2537) ได้เสนอแนวคิดของช่องทางการตลาดไว้ว่า ลักษณะช่องทางการตลาดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของระดับช่องทางการตลาด โดยช่องทางการตลาดจะเริ่มจากผู้ผลิตซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้รับผิดชอบต่อการขาย ความยาวช่องทางการตลาดขึ้นอยู่กับประเภทของสมาชิกในช่องทางการตลาดนั้นๆ โดยลักษณะของช่องทางการตลาดมี 4 ระดับ ดังนี้

1. ผู้ผลิต → ผู้บริโภค
2. ผู้ผลิต → พ่อค้าปลีก → ผู้บริโภค
3. ผู้ผลิต → พ่อค้าส่ง → พ่อค้าปลีก → ผู้บริโภค
4. ผู้ผลิต → พ่อค้าส่ง → พ่อค้าส่งย่อย → พ่อค้าปลีก → ผู้บริโภค

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จินตนา จารุเสมา (2550) ได้ทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และจัดทำแผนธุรกิจของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านหนองบัวแดง ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ฝ้าย จังหวัดชัยภูมิ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ช่องทางการตลาดและการประเมินผลการดำเนินงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากฝ้ายและการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของกลุ่มเพื่อจัดทำแผนธุรกิจของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านหนองบัวแดง ผลการศึกษารูปได้ว่า ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากฝ้ายที่ผลิตโดยกลุ่มสหกรณ์บ้านหนองบัวแดงนั้น เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของกลุ่ม ได้แก่ ผ้าเอนกประสงค์ ผ้าชี้นโบราณ ผ้าคลุมไหล่ และกางเกงเล โดยร้อยละ 99.81 ของต้นทุนทั้งหมดเป็นต้นทุนผันแปร ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนที่สำคัญ คือ ต้นทุนค่าแรงงานและต้นทุนค่าเส้นฝ้ายคิดเป็นร้อยละ 0.19 ค่าเฉลี่ยของผลตอบแทนทางเศรษฐกิจการใช้แรงงานในครัวเรือนเท่ากับ 6.63 บาทต่อ ผลการวิเคราะห์ช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ พบว่า ต้นทุนทางการตลาดและกำไร โดยเฉลี่ยของพ่อค้าคนกลางคิดเป็นร้อยละ 2.83 และร้อยละ 32.57 ของราคาที่ผู้บริโภคจ่าย ตามลำดับ ด้านการกำหนดราคาช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการขายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทางด้านการศึกษาวิเคราะห์ถึงการดำเนินงานของกลุ่ม พบว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูง โดยจะเห็นได้จากกลุ่มมีสถานะแวดล้อมปัจจัยเข้า กระบวนการปัจจัยออกที่เอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จในระดับสูง การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคของกลุ่มพบว่าทางกลุ่มได้อาศัยกลยุทธ์ที่เป็นจุดแข็งและโอกาสของกลุ่มมานำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในขณะที่

หลักเสียงซึ่งเป็นจุดอ่อนและอุปสรรคของกลุ่ม เพื่อที่จะให้กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านหนองบัวแดงมีผลการดำเนินงานที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มนโรส ทองรส (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจของการผลิต การตลาด และผลการดำเนินงานของกลุ่มสตรีทอผ้ากบับ บ้านคำขวาง จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต ช่องทางการตลาด ผลการดำเนินงาน และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และผลการดำเนินงานของกลุ่มสตรีทอผ้ากบับบ้านคำขวาง เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มสตรีทอผ้ากบับบ้านคำขวาง ทำการผลิตผ้ากบับ ซึ่งต้นทุนที่สำคัญในการผลิต คือ เส้นด้าย ผลการวิเคราะห์ช่องทางการตลาดของผ้ากบับ พบว่า ช่องทางในการจัดจำหน่ายผ้ากบับของกลุ่มสตรีทอผ้ากบับบ้านคำขวางที่สำคัญที่สุดคือ การออกร้านตามงานแสดงสินค้า ผลการสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภค พบว่าเกณฑ์ในการเลือกซื้อที่สำคัญที่สุดของผู้บริโภคคือคุณภาพของผ้า นอกจากนี้ยัง พบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจในตัวผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคา ช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับมาก ส่วนทางด้านการวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของกลุ่ม โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) และมีดัชนีชี้วัดทั้ง 4 ด้านคือ สภาพแวดล้อม ปัจจัยเข้า กระบวนการ และปัจจัยออก พบว่ากลุ่มสตรีทอผ้ากบับบ้านคำขวางประสบความสำเร็จในระดับสูง ทางด้านการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของกลุ่มสตรีทอผ้ากบับบ้านคำขวางพบว่าทางกลุ่มได้อาศัยกลยุทธ์จุดแข็ง และโอกาสของกลุ่มมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อบรรลุถึงการดำเนินงานที่ดีขึ้นของกลุ่ม

มนกานต์ พรหมวราร (2547) ศึกษาการประเมินผลโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษากลุ่มอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์ในจังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่ม ตามแบบจำลองชิปปี้ ประกอบด้วย การประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ตลอดจนศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานกลุ่มอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์ จำนวนกลุ่มผลการศึกษา พบว่า ด้านบริบท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการประเมินผลอยู่ในระดับสูง ด้านปัจจัยนำเข้า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการดำเนินการประเมินในระดับต่ำ คือ กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน ระดับปานกลาง ได้แก่ กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว กลุ่มบ้านใหม่สมานฉันท์ 7 และกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ (ผ้าเคลือบขาวเคมี) และอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาชีพสตรีแปรรูปอาหาร และศิลปะประดิษฐ์ และกลุ่มสตรีสหกรณ์ดอกไม้ประดิษฐ์พิบูลทอง อยู่ในระดับสูง ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตกลุ่มตัวอย่างมีผลการประเมินผลอยู่ในระดับสูง จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวกับการประเมินที่ใช้ แบบจำลองชิปปี้ นี้ เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการได้ดี ซึ่งจะครอบคลุม มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม ด้านบริหาร

จัดการ ด้านทรัพยากร และด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถวัดถึงความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการพัฒนาต่างๆ ของรัฐได้ ซึ่งในทางปฏิบัตินักประเมินผลจะต้องนำเกณฑ์ และตัวชี้วัดดังกล่าวมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะ และบริบทของโครงการด้วย และยังทำให้เกิดความเข้าใจแนวทางในการประเมินผลในแต่ละด้านของแบบจำลอง และทำให้สามารถนำแบบจำลองมาประยุกต์ใช้กับงานศึกษาได้ โดยการนำกรอบแนวคิดของการศึกษาเหล่านี้มาปรับใช้เพื่อให้ได้กรอบแนวคิด และสร้างตัวชี้วัดในแต่ละด้านของการประเมินผลกลุ่มอีกด้วย

อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลกลุ่มหัตถกรรมภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ : กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ทั่วไปและประเมินผลกลุ่มหัตถกรรมภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ประเภท ได้แก่ กลุ่มจักสานย่านลิพhea กลุ่มแกะตัวหนังตะลุง กลุ่มผลิตภัณฑ์กระจูดและกลุ่มพัดใบกระพ้อ รวมทั้งศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มหัตถกรรม โดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ในการวิเคราะห์ จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มหัตถกรรมตัวอย่างทุกกลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูง โดยปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มหัตถกรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่มความไม่เพียงพอของเงินทุน ความไม่เพียงพอของวัตถุดิบในท้องถิ่นอาคารที่ทำการกลุ่มมีขนาดไม่เหมาะสมกับความต้องการใช้ของกลุ่ม การขาดทักษะในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และการขาดทักษะในการเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม ซึ่งสามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้ ประการแรก เนื่องจากกลุ่มหัตถกรรมทุกประเภทประสบปัญหาลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นในเบื้องต้นกลุ่มหัตถกรรมทุกประเภทจึงควรมีการประสานความร่วมมือกัน เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาดังกล่าวในภาพรวมก่อน หลังจากได้กรอบแนวทางในการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาในภาพรวมแล้ว ควรนำแนวทางในภาพรวมมาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดมาตรการที่ชัดเจนสำหรับการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาของแต่ละกลุ่มประเภทหัตถกรรม ประการที่สอง กลุ่มหัตถกรรมต่างๆควรมุ่งแสวงหาความแตกต่างที่เป็นลักษณะเด่นของกลุ่มซึ่งจะทำให้กลุ่มมีความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว และประการสุดท้ายควรจัดให้มีที่ประชุมระหว่างประธานกลุ่มหัตถกรรมทุกกลุ่มและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทุกเดือน ทั้งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อกลุ่มหัตถกรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

เรวัตร ธรรมาภิรมย์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลความสำเร็จของกลุ่มผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ : กรณีศึกษาจังหวัดแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลความสำเร็จของกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบจำลองชิปปี้

(CIPP Model) และการเปรียบเทียบผลความสำเร็จตามระดับดาว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า กลุ่มผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์กลุ่มเดียวในจังหวัดแพร่ที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงมาก คือ กลุ่มผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์อีก 6 กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูง ผลการประเมินบริบท พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนในระดับปานกลาง โดยกลุ่มที่มีคะแนนส่วนนี้สูงสุด คือ กลุ่มหัตถกรรมฟุ่่นไม้ไผ่สา ผลการประเมินปัจจัยเข้า พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนในระดับปานกลางถึงสูง กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดในส่วนนี้คือ กลุ่มผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ ในด้านกระบวนการ พบว่า ทุกกลุ่มมีคะแนนในระดับสูงมาก กลุ่มที่มีคะแนนในส่วนนี้สูงสุดคือ กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ และกลุ่มหัตถกรรมฟุ่่นไม้ไผ่สา ในด้านปัจจัยออก พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนในระดับสูงมาก กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดในส่วนนี้มี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มหัตถกรรมฟุ่่นไม้ไผ่สา และกลุ่มอาชีพสตรีบ้านเหล่าเหนือ ในด้านการเปรียบเทียบความสำเร็จ พบว่า ระดับดาวที่ต่างกันไม่ได้แสดงถึงระดับความสำเร็จที่ต่างกัน

อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องสถานการณ์ด้านการผลิต การตลาด โอกาสทางการตลาด และกลยุทธ์ทางการตลาด ของสินค้าศิลปกรรมพื้นบ้านภายใต้โครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษาเครื่องจักสานจังหวัดนครราชสีมา และอ่างทอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการศึกษาสถานการณ์การผลิต การตลาด ปัญหา และอุปสรรคด้านการผลิต และการตลาด โดยทำการศึกษาด้วยวิธีการสำรวจตลอดจนวิเคราะห์โอกาสทางการตลาดด้วยวิธี SWOT Analysis และกำหนดกลยุทธ์สำหรับกลุ่มผู้จักสานเป็นอาชีพเสริมจากการทำการเกษตร โดยรายได้จากการทำจักสานประมาณรายละ 2,000 – 3,000 บาทต่อเดือน ต่อครัวเรือน รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตส่วนใหญ่ จะกำหนดด้วยตัวเอง หรือกำหนดกันเองในกลุ่มสมาชิกหรือเป็นวัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่น เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำการจักสานมักจะเป็นเครื่องมือที่ง่าย ผลิตภัณฑ์จักสานที่ผลิตได้จะมีคุณภาพ ไม่คงที่ และปริมาณที่ผลิตได้ก็ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาทำการผลิต นอกจากนี้ยังพบว่าผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มผู้ผลิตมีชนิด รูปแบบและขนาดของผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย การพัฒนาชนิด และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ เป็นไปอย่างช้าๆ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้เน้นการใช้วัสดุจากธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น และใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์ค่อนข้างต่ำ โดยส่วนใหญ่เป็นการขายผ่านพ่อค้าคนกลาง ปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มผู้ผลิตจักสานประสบที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาความไม่เพียงพอของเงินทุน การขาดทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และการขาดการตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ที่แน่นอน ผลการวิเคราะห์โอกาสทางการตลาดพบว่า กลุ่มผู้ผลิตส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมภายในเข้มแข็ง ในระดับปานกลาง และสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อกลุ่มผู้ผลิตในระดับปานกลาง ดังนั้นกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้ผลิตจึงได้แก่ ”กลยุทธ์รักษาสถานะเดิม”

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะใช้ข้อมูลทางด้านปฐมภูมิเป็นหลักโดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโครงการ ศึกษาถึงการบริหารและระบบการดำเนินงานขององค์กรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ บ้านคอนชาด และมีการออกแบบสอบถามเพื่อสัมภาษณ์ ประธานกลุ่มและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด จำนวนทั้งหมด 54 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ในการอธิบายถึงสภาพทั่วไปขององค์กร วิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด จะใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) อธิบายถึงการดำเนินการและระบบการบริหารจัดการของกลุ่มว่ามีการบริหารจัดการอย่างไร มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างไร และการแบ่งงานแบ่งรายได้ของสมาชิกกลุ่มเป็นอย่างไร โดยอาศัยวิธีการทางสถิติมาใช้ เช่น การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และแสดงตารางประกอบคำอธิบาย

2. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ในการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มจะอาศัยเครื่องมือ CIPP Model เป็นต้นแบบในการประเมินผลโดยประเมินสภาพทั่วไปของกลุ่ม ประเมินปัจจัยเข้า ประเมินกระบวนการทำงาน และประเมินผลผลิตของกลุ่ม อีกทั้งหลักสำคัญของการใช้ CIPP Model ในการประเมินผลนี้เป็นไปเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงานของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จ และมาตรวัดความสำเร็จของกลุ่ม ดังต่อไปนี้

2.1 เกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.1.1 เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีตัวชี้วัด เช่น สัดส่วนของผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลผลิตต่อหน่วยเวลา

2.1.2 เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness) มีตัวชี้วัดเช่น ระดับการบรรลุเป้าหมาย ระดับการบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน

2.1.3 เกณฑ์ความพอเพียง (Adequacy) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพอเพียงของทรัพยากร

2.1.4 เกณฑ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพึงพอใจ

2.1.5 เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) มีตัวชี้วัดคือ การให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาส ความเป็นธรรมระหว่างเพศ ระหว่างกลุ่มอาชีพ ฯลฯ

2.1.6 เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress) มีตัวชี้วัด เช่น ผลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมายรวมกิจกรรมที่ทำแล้วเสร็จ ทรัพยากร และเวลาที่ใช้ไป

2.1.7 เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability) ตัวชี้วัด เช่น ความอยู่รอดของโครงการ ด้านเศรษฐกิจความเป็นไปได้ในด้านการขยายผลของโครงการ

2.1.8 เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities) มีตัวชี้วัด เช่น ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น

2.2 มาตรฐานวัดความสำเร็จของกลุ่ม จะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน การแปลความหมายมาตรฐานวัดความสำเร็จของกลุ่ม ดังนี้

2.2.1 ถ้าค่ามาตรฐานวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับต่ำมาก

2.2.2 ถ้าค่ามาตรฐานวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับต่ำ

2.2.3 ถ้าค่ามาตรฐานวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 40.1 - 60.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง

2.2.4 ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูง

2.2.5 ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูงมาก

3. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 จะใช้วิธีการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค (SWOT Analysis) การวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการวางแผนกลยุทธ์และจัดทำ แผนธุรกิจในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งในด้านการ บริหาร การผลิต และการจัดจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด

การประเมินผลการดำเนินงาน

ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้เครื่องมือ CIPP Model เป็นต้นแบบ ในการประเมินผล การ ดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลักในการประเมิน 4 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินด้าน บริบทหรือ สภาพแวดล้อม (Context) โดยจะพิจารณาจากสถานะทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน สถานะการรวมกลุ่มในอดีต ความต้องการการรวมกลุ่มของสมาชิก และความคุ้นเคยรู้จักกันของ สมาชิก 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) โดยจะพิจารณาจากสมาชิกกลุ่ม เงินทุนในการ ดำเนินงานของกลุ่ม วัสดุดิบ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ในการดำเนินงานของ กลุ่ม 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process) โดยพิจารณาจากลักษณะการบริหารของกลุ่ม ความ เป็นผู้นำของประธานกลุ่ม และการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม 4) การประเมินด้านปัจจัยออก (Output) จะพิจารณาจากผลประโยชน์ที่สมาชิกในกลุ่มได้รับ และลักษณะผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ทั้งหมดนี้จะสามารถนำมาสรุป เพื่อบ่งชี้ความสำเร็จของกลุ่มได้

ตัวชี้วัดและเกณฑ์การวัด

ในการประเมินผลการดำเนินงาน ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ในครั้ง นี้ผู้วิจัยได้นำ ตัวชี้วัด และค่าหน่วยวัดขององค์ประกอบหลัก ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม ในรายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลกลุ่มหัตถกรรมภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ กรมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช มาเป็นประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นตัวชี้วัด ในการ ประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต โดยมีรายละเอียดของตัวแปรหลัก

องค์ประกอบของตัวแปรหลัก ตัวชี้วัด และค่าหน่วยวัดขององค์ประกอบหลัก โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์การวัดดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท เป็นการประเมินถึงภาพรวมของสภาพแวดล้อมของกลุ่มโดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านสภาวะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1.1.1 ตัวชี้วัดด้านการมีอาชีพหลักของคนในชุมชน

1.1.2 ตัวชี้วัดด้านการไปทำงานต่างถิ่นของคนในชุมชน

1.1.3 ตัวชี้วัดด้านการมีที่ดินเป็นของตนเองของคนในชุมชน

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = มีจำนวนน้อย

1 = มีจำนวนปานกลาง

2 = มีจำนวนมาก

1.2 ด้านสภาวะการรวมกลุ่มอาชีพ ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ในอดีต ได้กำหนดให้มีตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1.2.1 ตัวชี้วัดด้านการเคยมีการรวมกลุ่มการผลิตเฟอร์นิเจอร์ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เคยมี

1 = เคยมี

1.3 ด้านความต้องการรวมกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1.3.1 ตัวชี้วัดด้านการมีความต้องการรวมกลุ่มอาชีพผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่ต้องการ

1 = ต้องการ

1.4 ด้านความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิก ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1.4.1 ตัวชี้วัดด้านการพบปะกันของชาวบ้าน ในงานทอดกฐิน ฟ้าป่างานวัด และงานบุญต่างๆของชุมชน

1.4.2 ตัวชี้วัดด้านการพบปะ การชุมนุมร่วมกัน ของชาวบ้าน ในสถานที่อื่นๆในชุมชนนอกเหนือ จากงานบุญต่างๆในชุมชน

1.4.3 ตัวชี้วัด ด้านความสนิทสนมของคนในชุมชน หาก เว้นว่างจากงานแล้วชาวบ้านมักอยู่กันตามลำพัง ไม่มีโอกาสสนทนาพูดคุยกัน

1.4.4 ตัวชี้วัดด้านความรู้จัก คุ้นเคยของคนในชุมชน หากมีคนนอกหมู่บ้าน ถามถึงคนใดคนหนึ่งหมู่บ้าน ชาวบ้านสามารถบอกได้ว่าเป็นลูกใคร อยู่บ้านไหน

1.4.5 ตัวชี้วัดด้านความสนิทสนม แสดงให้เห็นว่า ไ นละแวกบ้านใกล้เรือนเคียงภายในหมู่บ้าน ชาวบ้านยังรู้จักสนิทสนมกันดี

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1 = ไม่เห็นด้วย

2 = เห็นด้วย

3 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.5 ด้านความสะดวกของการคมนาคม เข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

1.5.1 ตัวชี้วัดด้านสภาพถนน ที่เข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของ ตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = สภาพถนนไม่ดี

1 = สภาพถนนดี

2 = สภาพถนนดีมาก

1.5.2 ตัวชี้วัดด้านระยะทางจากถนนสายหลักเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม โดยกำหนดค่า หน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ระยะทางจากถนนสายหลัก เข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม มากกว่า 10 กิโลเมตร

1 = ระยะทางจากถนนสายหลัก เข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม 1 - 10 กิโลเมตร

2 = ที่ทำการกลุ่มตั้งอยู่บนถนนสายหลัก

2. การประเมินด้านปัจจัยเข้า เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึง ความเหมาะสม และความ พอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินงาน โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านสมาชิกกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

2.1.1 ตัวชี้วัดด้านความเพียงพอของจำนวนสมาชิกกลุ่มโดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เพียงพอ

1 = เพียงพอ

2.1.2 ตัวชี้วัดด้านระดับทักษะของสมาชิกในการทำผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดค่า หน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

- 0=สมาชิกที่มีระดับทักษะในการทำผลิตภัณฑ์ในระดับดี น้อยกว่าร้อยละ
 1=สมาชิกที่มีระดับทักษะในการทำผลิตภัณฑ์ในระดับดี มากกว่าร้อยละ

2.2 ด้านเงินทุนในการดำเนินการกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

2.2.1 ตัวชี้วัดด้านความเพียงพอของเงินทุนในการดำเนินงานของกลุ่ม

2.2.2 ตัวชี้วัดด้านการได้รับการสนับสนุน ด้านเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐ

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เพียงพอ

1 = เพียงพอ

2.3 ด้านวัตถุดิบ ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

2.3.1 ตัวชี้วัดด้านความพอเพียงของวัตถุดิบภายในท้องถิ่น

2.3.2 ตัวชี้วัดด้านคุณภาพของวัตถุดิบภายในท้องถิ่น

2.3.3 ตัวชี้วัดด้านการได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุดิบ จากหน่วยงานของรัฐ

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เพียงพอ

1 = เพียงพอ

2.4 ด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

2.4.1 ตัวชี้วัดด้านคุณภาพของเครื่องมือ เครื่องใช้ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = คุณภาพดี

1 = คุณภาพไม่ดี

2.4.2 ตัวชี้วัดด้านความเพียงพอของเครื่องมือ เครื่องใช้

2.4.3 ตัวชี้วัดด้านการได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุดิบ จากหน่วยงานรัฐ

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เพียงพอ

1 = เพียงพอ

2.5 ด้านอาคารสถานที่ หรือที่ทำการกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด และค่าหน่วยวัด ดังต่อไปนี้

2.5.1 ตัวชี้วัดด้านการมีอาคารสถานที่เฉพาะ เพื่อดำเนินงานของกลุ่ม โดย กำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่มีอาคารสถานที่เฉพาะ

1 = มีอาคารสถานที่เฉพาะ

2.5.2 ตัวชี้วัดด้านอาคารสถานที่ มีขนาดเพียงพอต่อการดำเนินงานของกลุ่ม โดย กำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ขนาดไม่เหมาะสม

1 = ขนาดเหมาะสม

2.5.3 ตัวชี้วัดด้านการได้รับการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ จากหน่วยงานรัฐ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = จำนวนไม่เพียงพอ

1 = จำนวนเพียงพอ

3. การประเมินด้านกระบวนการ เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินงาน ที่ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็น การตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ใน การดำเนินงาน ด้านภาวะผู้นำ และการมีส่วนร่วม ของสมาชิกกลุ่ม การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุด แข็ง และ จุดอ่อนของกลุ่มโดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการบริหารกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

3.1.1 การมีประธานหรือหัวหน้ากลุ่ม

3.1.2 การมีการเลือกคณะกรรมการในการดำเนินงาน

3.1.3 การมีการกำหนดระเบียบการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร

3.1.4 การมีการชี้แจงการดำเนินงานกลุ่มแก่สมาชิกอย่างสม่ำเสมอ

3.1.5 การมีการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายในกลุ่ม

3.1.6 การมีการจัดสรรผลประโยชน์ และ ผลกำไรที่ได้จากการรวมกลุ่มอาชีพ

3.1.7 ในการประชุมแต่ละครั้งมีสมาชิกเข้าร่วมเกินกว่าร้อยละ 60

3.1.8 การมีการประชุมเกี่ยวกับปัญหาในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของกลุ่ม

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่มี

1 = มี

3.2 ด้านความเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

- 3.2.1 ผู้นำกลุ่มเป็นผู้ริเริ่ม ให้มีการรวมกลุ่มอาชีพ
- 3.2.2 การทำกิจกรรมใหม่ๆ ส่วนใหญ่เกิดจากผู้นำกลุ่ม
- 3.2.3 ผู้นำกลุ่มให้สิทธิสมาชิกกลุ่ม ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาภายในกลุ่ม
- 3.2.4 ผู้นำกลุ่มสามารถจัดหาวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
- 3.2.5 ผู้นำกลุ่มมักตัดสินใจโดยร่วมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก
- 3.2.6 เมื่อกลุ่มมีปัญหา ผู้นำกลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาได้
- 3.2.7 ผู้นำกลุ่มมีความมุ่งมั่น ที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
- 3.2.8 ผู้นำมีความสามารถในการทำผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม
- 3.2.9 ผู้นำกลุ่มมีความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจได้
- 3.2.10 ผู้นำกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1 = ไม่เห็นด้วย

2 = เห็นด้วย

3 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.3 ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

3.3.1 สมาชิกเข้าร่วมทุกครั้งที่มีประชุม

3.3.2 สมาชิกร่วมกันให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

3.3.3 เมื่อมีการลงคะแนนเสียงภายในกลุ่ม สมาชิกมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ

3.3.4 สมาชิกกลุ่มมีการเข้าร่วมพบปะพูดคุยกับสมาชิกท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ

3.3.5 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกด้วยกันเองอย่างสม่ำเสมอ

3.3.6 สมาชิกช่วยกลุ่มจัดหาตลาดสำหรับจำหน่ายผลผลิตของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1 = ไม่เห็นด้วย

2 = เห็นด้วย

3 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. การประเมินด้านผลผลิต และปัจจัยออก เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของ การดำเนินงาน หรือความต้องการ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านผลประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มได้รับ ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

4.1.1 ตัวชี้วัดด้านการได้รับ รายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิก โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่ได้รับรายได้ที่เพิ่มขึ้น

1 = ได้รับรายได้ที่เพิ่มขึ้น

4.1.2 ตัวชี้วัดด้าน การจัดสรรผลประโยชน์จากกิจกรรมของกลุ่ม ให้แก่สมาชิก อย่างเสมอภาค และเป็นธรรม โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = จัดสรรอย่างไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรม

1 = จัดสรรอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

4.1.3 ตัวชี้วัดด้านการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่มีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก

1 = มีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก

4.2 ด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้กำหนดให้มี ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

4.2.1 ตัวชี้วัดด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์สม่ำเสมอ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่มีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอ

1 = มีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอ

4.2.2 ตัวชี้วัดด้านต้องการของตลาด ว่าผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ต้องการ ของตลาดหรือไม่ โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มไม่เป็นที่ยอมรับ และไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

1 = ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ต้องการของตลาด

4.2.3 ตัวชี้วัดด้าน คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีคุณภาพ และ แข็งแรงทนทาน โดยกำหนดค่าหน่วยวัด ของตัวชี้วัดข้างต้น เป็นระดับคะแนน ดังนี้

0 = ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มไม่มีคุณภาพ และไม่แข็งแรงทนทาน

1 = ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีคุณภาพ และแข็งแรงทนทาน

มาตรวัดผลการประเมิน

จากการแบ่งเกณฑ์การวัด และตัวชี้วัด ในการประเมินผล ทั้ง 4 ส่วน อันประกอบด้วย การประเมินสภาพแวดล้อม การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต โดยมีตัวแปรหลัก องค์ประกอบของตัวแปรหลัก ตัวชี้วัด และค่าหน่วยวัดขององค์ประกอบหลัก ในการประเมินดังกล่าว สามารถนำมาสร้างมาตรวัด ในการประเมินผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ได้ 5 มาตรวัด ได้แก่ 1) มาตรวัดผลการประเมินบริบท (Context) 2) มาตรวัดผล การประเมิน ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) 3) มาตรวัดผล การประเมิน ด้านกระบวนการ (Process) 4) มาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออก (Output) และ 5) มาตรวัดความสำเร็จของกลุ่ม (Success) ซึ่งแต่ละมาตรวัด มีรายละเอียดของเกณฑ์การวัดดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อมของกลุ่มผลิตภัณฑ์หรือ บริบท (Context)

เป็นการประเมินสถานะแวดล้อมภายในท้องถิ่นของกลุ่มผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่นำไปสู่การรวมกลุ่ม โดยพิจารณาจากสถานะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ ความต้องการการรวมกลุ่มของสมาชิก สถานะการรวมกลุ่มในอดีต ความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิก และความสะดวกของการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม โดยมีมาตรวัดดังนี้

1.1 มาตรวัดการประเมินสถานะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจชุมชน (Econ)

$$Econ = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^3 EC_i}{3} \right)}{n} \times \frac{100}{2}$$

โดยที่

EC_i	=	ตัวแปรหลักด้านเศรษฐกิจของชุมชน ลำดับที่ i
n	=	จำนวนรวมของสมาชิกกลุ่ม
j	=	ลำดับที่ของสมาชิกกลุ่ม: j = 1, 2, 3, n

ดังนั้น มาตรวัดผลการประเมินสถานะแวดล้อมสถานะทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจชุมชนจะมีช่วงคะแนน 0 – 100 คะแนน

1.2 มาตรวัดผลการประเมินสถานะการรวมกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ในอดีต (Group)

$$Group = \frac{\sum_{j=1}^n G_j}{n} \times 100$$

โดยที่ G_j = การประเมินสถานะการรวมกลุ่มผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่
ในอดีตของสมาชิกกลุ่มคนที่ j

ดังนั้น มาตรวัดผลการประเมินสถานะการรวมกลุ่มผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ในอดีตจะมี
ช่วงคะแนน 0 – 100 คะแนน

1.3 มาตรวัดผลการประเมินความต้องการการรวมกลุ่มของสมาชิก (Desire)

$$Desire = \frac{\sum_{j=1}^n D_j}{n} \times 100$$

โดยที่ D_j = การมีความต้องการรวมกลุ่มอาชีพของสมาชิกของสมาชิกกลุ่ม
คนที่

ดังนั้น มาตรวัดผลการประเมินความต้องการการรวมกลุ่มของสมาชิกจะมีช่วงคะแนน
0 – 100 คะแนน

1.4 มาตรวัดผลการประเมินความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิกในกลุ่ม (Friendship)

$$Friendship = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^5 F_i}{5} \right)}{n} \times \frac{100}{3}$$

โดยที่ F_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับความคุ้นเคยรู้จักกันลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรวัดผลประเมินความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิกในกลุ่มของสมาชิกจะมีช่วง
คะแนน 0 – 100 คะแนน

1.5 มาตรการวัดผลการประเมินความสะดวกของการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม (Infra)

$$Infra = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^2 R_i}{2} \right)}{n} \times \frac{100}{2}$$

โดยที่ R_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับความสะดวกของการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม

ดังนั้น มาตรการวัดผลการประเมินความสะดวกของการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่มของสมาชิกในกลุ่มของสมาชิกจะมีช่วงคะแนน 0 – 100 คะแนน

มาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อม จำนวนได้ดังนี้

$$Context = \frac{Econ + Group + Desire + Friendship + Infra}{5}$$

มาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มจะมีช่วงคะแนน 0 - 60.0 คะแนน การแปลความหมายมาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมกลุ่มดังนี้

- 1) ถ้าค่ามาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่า สภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีส่วนในการเอื้อให้เกิดการรวมกลุ่มและเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับต่ำมาก
- 2) ถ้าค่ามาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่า สภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีส่วนในการเอื้อให้เกิดการรวมกลุ่มและเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับต่ำ
- 3) ถ้าค่ามาตรการวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีค่า 40.1 - 60.0 คะแนน หมายความว่า สภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีส่วนในการเอื้อให้เกิดการรวมกลุ่มและเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับปานกลาง

4) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่า สภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีส่วนในการเอื้อให้เกิดการรวมกลุ่มและเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง

5) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่า สภาวะแวดล้อมของกลุ่มมีส่วนในการเอื้อให้เกิดการรวมกลุ่มและเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูงมาก

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input)

เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและพอเพียงของทรัพยากรของกลุ่ม โดยพิจารณาจากสมาชิกกลุ่ม เงินทุนดำเนินการของกลุ่ม วัตถุดิบภายในท้องถิ่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาคารสถานที่ และการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ การประเมินปัจจัยนำเข้าจะทำให้ทราบว่าปัจจัยนำเข้าต่างๆ ของกลุ่มเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานของกลุ่มมากน้อยเพียงใด โดยมีมาตรวัดดังนี้

2.1 มาตรวัดผลการประเมินสมาชิกกลุ่ม (Member)

พิจารณาจากความเพียงพอของจำนวนสมาชิกของกลุ่ม และทักษะของสมาชิกในการทำผลิตภัณฑ์

$$Member = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^2 \frac{Me_i}{2} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ Me_i = ตัวแปลหลักเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม ลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรวัดผลประเมิน ความเพียงพอของจำนวนสมาชิกของกลุ่มและทักษะของสมาชิกในการทำผลิตภัณฑ์ของสมาชิกจะมีช่วงคะแนน 0 – 100 คะแนน

2.2 มาตรวัดผลการประเมินเงินทุนดำเนินงานของกลุ่ม (Fund)

พิจารณาจากความพอเพียงของเงินทุนในการดำเนินงานของกลุ่มและการเคยได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน

$$Fund = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^2 \frac{Fu_i}{2} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ Fu_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับเงินทุนดำเนินงานของกลุ่มลำดับที่ i

ดังนั้นมาตรวัดผลการประเมินเงินทุนดำเนินงานของกลุ่มจะมีช่วงคะแนน

2.3 มาตรวัดผลการประเมินของวัตถุดิบ (Raw Material)

พิจารณาความเพียงพอของวัตถุดิบภายในท้องถิ่น คุณภาพของวัตถุดิบภายในท้องถิ่นและการเคยได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุดิบจากหน่วยงานของภาครัฐหรือเอกชน

$$RawMaterial = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^2 \frac{Rm_i}{3} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ Rm_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับวัตถุดิบ ลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรวัดผลการประเมินวัตถุดิบจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน

2.4 มาตรวัดผลการประเมินวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ (Tools)

พิจารณาจากคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ และการเคยได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้จากภาครัฐหรือภาคเอกชน

$$Tools = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^3 \frac{T_i}{3} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ T_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้
ลำดับที่ i

ดังนั้นมาตรวัดผลการประเมินวัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้มีช่วงคะแนน 0-100 คะแนน

2.5 มาตรวัดผลการประเมินอาคารสถานที่ทำการกลุ่ม (Place)

พิจารณาจากการมีอาคารสถานที่เฉพาะเพื่อดำเนินงานของกลุ่ม การมีอาคารสถานที่ที่มีขนาดเหมาะสมกับความต้องการใช้ของสมาชิกในกลุ่ม การมีอาคารสถานที่ที่มีจำนวนเพียงพอต่อการดำเนินงานของกลุ่ม และการเคยได้รับการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่จากหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน

$$Place = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^3 p_i / 3 \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ P_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรวัดผลการประเมินอาคารสถานที่จะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0-100 คะแนน

มาตรวัดผลการประเมินปัจจัยนำเข้า คำนวณได้ดังนี้

$$Input = \frac{Member + Fund + RawMaterail + Tools + place}{5}$$

มาตรวัดผลการประเมินปัจจัยนำเข้าจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0-100 คะแนน

การแปลความหมายมาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่ม ดังนี้

- 1) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่ากลุ่มมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับดำเนินงานของกลุ่มในระดับต่ำมาก

2) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่ากลุ่มมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับดำเนินงานของกลุ่มในระดับต่ำ

3) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่มมีค่า 40.1 - 60.0 คะแนน หมายความว่ากลุ่มมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับดำเนินงานของกลุ่มในระดับปานกลาง

4) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่ากลุ่มมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับดำเนินงานของกลุ่มในระดับสูง

5) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยเข้าของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่ากลุ่มมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับดำเนินงานของกลุ่มในระดับสูงมาก

3. การประเมินกระบวนการ (Process)

เป็นการประเมินกระบวนการในการดำเนินงานของกลุ่ม โดยพิจารณาจากการบริหารงานของกลุ่ม ความเป็นผู้นำของกลุ่ม และการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม การประเมินกระบวนการจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนินงาน สามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงให้กระบวนการในการดำเนินงานของกลุ่มในช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีมาตรวัดดังนี้

3.1 มาตรวัดผลการประเมินการบริหารงานของกลุ่ม (Management)

พิจารณาจากการมีประธานหรือหัวหน้ากลุ่ม การเลือกคณะกรรมการดำเนินงาน การมีการกำหนดระเบียบเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการดำเนินงาน การมีการชี้แจงการดำเนินงานของกลุ่มแก่สมาชิกอย่างสม่ำเสมอ การมีการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายในกลุ่ม การมีการจัดสรรผลประโยชน์ที่ได้จากการรวมกลุ่ม และการประชุมกลุ่มแต่ละครั้งมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเกินกว่าร้อยละ 60

□

$$Managent = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\sum_{i=1}^8 M_i / 8 \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ M_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับการบริหารงานของกลุ่ม ลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรการวัดผลการประเมินการบริหารงานของกลุ่มจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน

3.2 มาตรการวัดผลการประเมินความเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม (Leadership)

$$Leadership = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^{10} L_i}{10} \right)}{n} \times \frac{100}{3}$$

โดยที่ L_i = ตัวแปรหลักที่เกี่ยวกับความเป็นผู้นำกลุ่มของประธานกลุ่มลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรการวัดผลการประเมินผลความเป็นผู้นำกลุ่มของประธานกลุ่มจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน

3.3 มาตรการวัดผลของการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม (Cooperation)

$$Cooperation = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^6 C_i}{6} \right)}{n} \times \frac{100}{3}$$

โดยที่ C_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรการวัดผลการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0-100 คะแนน

มาตรการวัดผลการประเมินกระบวนการ คำนวณได้ดังนี้

$$Process = \frac{Management + Leadership + Cooperation}{3}$$

มาตรวัดผลการประเมินกระบวนการจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0-100 คะแนน

การแปลความหมายมาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่ม ดังนี้

1) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มมีวิธีการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่มในลักษณะที่ก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับต่ำมาก

2) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มมีวิธีการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่มในลักษณะที่ก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับต่ำ

3) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่มมีค่า 40.1 - 60.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มมีวิธีการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่มในลักษณะที่ก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับปานกลาง

4) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มมีวิธีการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่มในลักษณะที่ก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับสูง

5) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินกระบวนการของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มมีวิธีการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่มในลักษณะที่ก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับสูงมาก

4. การประเมินปัจจัยออก (Output)

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ โดยพิจารณาจากการตอบสนองต่อเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ผลประโยชน์ที่สมาชิกของกลุ่มได้รับและผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ การมีผลิตภัณฑ์หลักที่เป็นที่ต้องการของตลาด การมีการพัฒนารูปแบบและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ และการมีแหล่งจำหน่ายผลผลิต โดยมีมาตรวัดดังนี้

4.1 มาตรการวัดผลการประเมินผลประโยชน์ที่สมาชิกของกลุ่มได้รับ (Benefit)

พิจารณาจากการได้รับรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิก กลุ่มได้จัดสรรผลประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ให้แก่สมาชิกอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม และการมีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก

□

$$Benefit = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^3 B_i}{3} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ B_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่สมาชิกของกลุ่มได้รับลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรการวัดผลการประเมินผลประโยชน์ที่สมาชิกของกลุ่มได้รับจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน

4.1 มาตรการวัดผลการประเมินผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (Product)

พิจารณาจากการที่กลุ่มมีการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ และการที่ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับการยอมรับและเป็นที่ต้องการของตลาด

$$Benefit = \frac{\sum_{j=1}^n \left(\frac{\sum_{i=1}^3 Pr_i}{3} \right)}{n} \times 100$$

โดยที่ Pr_i = ตัวแปรหลักเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ลำดับที่ i

ดังนั้น มาตรการวัดผลการประเมินผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจะมีช่วงคะแนน ~~0-100~~ 100 คะแนน

มาตรการวัดผลการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น คำนวณได้ดังนี้

$$Output = \frac{Benefit + Product}{2}$$

มาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0 - 100 คะแนน

การแปลความหมายมาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่ม ดังนี้

- 1) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับต่ำมาก
- 2) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับต่ำ
- 3) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่มมีค่า 40.01 - 60.0 คะแนน หมายความว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับปานกลาง
- 4) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับสูง
- 5) ถ้าค่ามาตรวัดผลการประเมินปัจจัยออกของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มในระดับสูงมาก

5. มาตรวัดและเกณฑ์การชี้วัดเพื่อประเมินผลความสำเร็จของกลุ่ม (Success)

การประเมินความสำเร็จของกลุ่ม พิจารณาจากผลการประเมินสภาวะแวดล้อม ปัจจัยเข้า กระบวนการและปัจจัยออก ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

$$Success = \frac{Context + Input + Process + Output}{4}$$

มาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มจะมีช่วงคะแนนระหว่าง 0-100 คะแนน

การแปลความหมายมาตรวัดความสำเร็จของกลุ่ม ดังนี้

- 1) ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 0 - 20.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับต่ำมาก
- 2) ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 20.1 - 40.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับต่ำ
- 3) ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 40.1 - 60.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
- 4) ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 60.1 - 80.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูง
- 5) ถ้าค่ามาตรวัดความสำเร็จของกลุ่มมีค่า 80.1 - 100.0 คะแนน หมายความว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในระดับสูงมาก

บทที่ 4

สภาพทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด

การศึกษาถึงสภาพทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี นั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ของกลุ่ม โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

สภาพทั่วไปทางภูมิศาสตร์

อาณาเขตที่ตั้ง

จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 630 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ 16,112.650 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 10.6 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.5 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ทำการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาดตั้งอยู่ ที่ เลขที่ 35 หมู่ที่ 3 ถนนอุบล-ศรีสะเกษ ตำบลบึงห้วย อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พื้นที่ตั้งอยู่นอกเขตสุขาภิบาล ระยะห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานี 18 กิโลเมตร

สภาพทั่วไปขององค์กรกลุ่ม

ประวัติความเป็นมาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด

จากการศึกษาเอกสารระเบียบของกลุ่มและการสัมภาษณ์ประธาน และคณะกรรมการกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด ถึงประวัติของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด สามารถสรุปได้ว่าโดยเริ่มแรกคนในชุมชนมีเวลาว่างจากการทำนา ทำไร่ จึงได้นำเอาไม้ไผ่ที่มีปลูกอยู่ในท้องถิ่นมาผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์เพื่อใช้ในครัวเรือน และเมื่อปี พ.ศ. 2535 นายสมศักดิ์ ไกรเดช ได้นำเฟอร์นิเจอร์เตียงนอนไม้ไผ่ที่ผลิตไปทดลองขายที่ริมถนนใหญ่หน้าหมู่บ้าน ปรากฏว่าสินค้าสามารถขายได้ แต่เพียงแค่วันละไม่กี่ตัวเท่านั้น หลังจากนั้นเมื่อปี พ.ศ. 2544 นายอำนาจ พรหมลี

(ผู้ใหญ่บ้าน) และนางบังอร สิงห์ขันธ์ (ประธานกลุ่ม) ได้คิดริเริ่มรวมกลุ่มขึ้น โดยการระดมทุนของสมาชิก โดยมีจำนวนสมาชิกเริ่มต้น 41 คน ร่วมกันผลิตสินค้าออกขายที่ถนนหน้าหมู่บ้าน (ถนนอุบล – ศรีสะเกษ) ปรากฏว่าสินค้าขายดีมาก และมีพ่อค้ามารับซื้อ เพื่อนำไปขายต่อตามต่างจังหวัด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ทางกลุ่มก็ได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นกลุ่มเฟอ์นเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด หมู่ที่ 3 ตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และต่อมาในปี พ.ศ. 2550 ก็ได้จดทะเบียนขึ้นเป็นวิสาหกิจชุมชนเฟอ์นเจอร์ไม้ไผ่คอนชาด และได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งกลุ่ม

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในหมู่บ้านมีการรวบรวมกลุ่ม มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้
2. เพื่อปลูกจิตสำนึกให้สมาชิกมีความรับผิดชอบ และความเอื้ออาทรต่อกันและกัน
3. เพื่อให้ประชาชนรู้จักออมเงินจะสะสม
4. เพื่อลดการอพยพย้ายถิ่นไปทำงานนอกชุมชน
5. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น
6. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และร่วมกันพัฒนาให้ยั่งยืนสืบไป

คุณสมบัติการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม

1. เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ที่ตั้งสำนักงานกลุ่ม
2. เป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อย
3. เป็นผู้ประกอบอาชีพสุจริต

4. เป็นผู้ที่เห็นชอบในหลักการของกลุ่ม และพร้อมที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม
5. ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 4 ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มต้องยื่นความจำนงค์ต่อคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม พร้อมชำระค่าธรรมเนียมแรกเข้า จำนวน 50 บาท ค่าสมัคร 10 บาท เงินจำนวนนี้จะไม่นำคืนให้ไม่ว่ากรณีใดๆ
6. การรับเข้าสมาชิกกลุ่ม ต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากมติของคณะกรรมการบริหารกลุ่ม
7. ผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกต้องมีเงินออมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 หุ้ (1 หุ้ ๑๐ บาทถ้วน)

การพ้นสภาพจากสมาชิกกลุ่ม

1. ตาย
2. ลาออกและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการฯ ให้ลาออก
3. ย้ายออกจากภูมิอำนา
4. วิกลจริต สติฟั่นเฟือน หรือถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลายหรือลงโทษจำคุก
5. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ มีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิกกรณีผิดข้อบังคับที่ทำให้กลุ่มเสื่อมเสียชื่อเสียง โดยมีมติให้ออกด้วยคะแนน 2 ใน 3

สิทธิของสมาชิกกลุ่ม

1. เสนอความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มหรือในที่ประชุม
2. รับเลือกเป็นคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม
3. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารกลุ่ม

4. มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากการบริหารงานของกลุ่ม
5. การตั้งผู้รับโอนผลประโยชน์ จะต้องเป็นที่สามชักระบุไว้ในใบสมัคร
6. สมาชิกต้องร่วมรับผิดชอบต่อหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการกิจกรรมของกลุ่ม
7. การแก้ไขข้อบังคับนี้ อาจกระทำได้โดยที่ประชุมใหญ่ มีมติเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกที่ประชุม
8. สมาชิกที่พ้นจากการเป็นสมาชิกภาพ ด้วยเหตุใดๆก็ตาม มีสิทธิได้รับเงินค่าหุ้นคืน หลังจากได้หักชำระหนี้ที่มีต่อกลุ่มแล้ว ถ้ารับเงินค่าหุ้นคืนเมื่อสิ้นปี จะมีสิทธิได้รับเงินปันผล เงินเฉลี่ยคืนด้วย แต่ถ้าขอรับเงินค่าหุ้นก่อนสิ้นปี จะมีสิทธิได้รับเฉพาะเงินค่าหุ้นเท่านั้น
9. เมื่อเลิกกิจการ เนื่องจากไม่สามารถดำเนินงานของกลุ่มต่อไปได้ ให้จัดการทรัพย์สินของกลุ่มดังต่อไปนี้ 1) คืนเงินหุ้นให้แก่สมาชิก 2) รายได้หักชำระหนี้แล้ว จ่ายให้แก่สมาชิกตามสัดส่วนของหุ้นที่เคยมีในกลุ่ม 3) เงินทุนของกลุ่ม หรือทรัพย์สินที่ไม่เป็นตัวเงินเมื่อหักค่าหุ้นแก่สมาชิกแล้วยกให้กองทุนหมู่บ้านคอนชาด หมู่ที่ 3 ตำบลบุ่งหวาย

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม

1. ให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม โดยมาจากการเลือกตั้งของสมาชิก ประกอบด้วย ประธาน เลขานุการ เภรัญญิก ประชาสัมพันธ์ ปฏิคมและกรรมการร่วม 3 คน รวมไม่เกิน 9 คน
2. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม ต้องมีคุณสมบัติเป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพแปรรูปผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด หมู่ที่ 3 ตำบลบุ่งหวาย อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
3. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี ถ้าครบกำหนดตามวาระแล้วสามารถดำรงตำแหน่งได้อีกตามมติของสมาชิก
4. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม มีหน้าที่บริหารจัดการเงินทุน กิจกรรมของกลุ่ม รวบรวมระเบียบข้อบังคับ และนำเข้าที่ประชุมใหญ่เพื่อให้สมาชิกเห็นชอบ

5. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม มีหน้าที่เป็นตัวแทนของกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

6. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม จะต้องมีการประชุมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่ปีละ 1 ครั้ง เพื่อชี้แจงผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

7. คณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม มีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานราชการและเอกชน และประชาสัมพันธ์กลุ่มให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

การประชุมกลุ่ม

1. การประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเกินกว่า กึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดจึงถือว่าครบองค์ประชุม ประธานกรรมการบริหารงานกลุ่มเป็นประธานในที่ประชุม เลขานุการคณะกรรมการบริหารกลุ่ม เป็นเลขานุการในที่ประชุม

2. ที่ประชุมใหญ่สมาชิกมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเรื่องสำคัญต่างๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มสมาชิก 1 คน มีสิทธิออกเสียง 1 เสียง เสียงเกินกว่าครึ่งของจำนวนสมาชิกถือว่าเป็นมติ

เงินทุนของกลุ่มได้จาก

1. เงินออมจากสมาชิก จากการระดมหุ้นคนละ	100 บาท
2. เงินอุดหนุนจากทางราชการ	
2.1 องค์การบริหารส่วนตำบล	435,000 บาท
2.2 พัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี	150,000 บาท
2.3 สำนักงานเกษตรอำเภอจังหวัดอุบลราชธานี	20,000 บาท

รายได้ของกลุ่มได้จาก

1. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
2. เงินค่าธรรมเนียมแรกเข้า และค่าสมัคร
3. ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร
4. ดอกเบี้ยจากการให้สมาชิกกู้ยืม
5. ผลประโยชน์อื่นๆที่กำหนดให้เป็นรายได้

การจัดสรรผลกำไรของกลุ่ม มีดังนี้

1. ปันผลให้สมาชิกกลุ่มร้อยละ 50
2. ค่าตอบแทนกรรมการร้อยละ 20
3. ทุนการศึกษาร้อยละ 10
4. บริหารการดำเนินงานของกลุ่ม ร้อยละ 20

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

1. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอวารินชำราบ ได้ให้สนับสนุนด้านเงินทุน พร้อมทั้งสนับสนุนด้านอุปกรณ์เครื่องเจาะเพื่อใช้ในการผลิต และได้ออกหนังสือรับรองว่า กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดเป็นกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอวารินชำราบ

2. โรงเรียนบ้านคอนหาด ได้ให้การสนับสนุนด้าน การพัฒนากลุ่มให้เป็นแหล่งเรียนรู้ชุมชนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ศึกษาอาชีพ อีกทั้งให้การสนับสนุนด้านที่ดิน คือ ให้กลุ่มสามารถใช้ที่ดินส่วนของโรงเรียนจัดตั้งเป็นที่ทำการของกลุ่ม ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ข้างโรงเรียน

3. องค์การบริหารส่วนตำบล ได้สนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อซื้อที่ดินเพิ่มเติมต่อจากที่ทำการกลุ่มเพื่อให้มีพื้นที่ใช้สอยในการผลิต และการเก็บผลิตภัณฑ์

4. สำนักงานเกษตรอำเภอ ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุน ในการซื้อไม้ไผ่ในครั้งแรก

5. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ได้ให้การสนับสนุนให้ความรู้ทางด้านการบันทึกจัดทำบัญชี

6. กรมป่าไม้จังหวัดอุบลราชธานี ได้ให้การสนับสนุนให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องไม้ไผ่

7. กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ให้การสนับสนุนและให้ความรู้ด้านด้านการตรวจสอบและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

8. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ร่วมกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้ให้การสนับสนุนให้ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภายใต้โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบรรจุภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทั่วประเทศ

จากการสำรวจ พบว่า ลักษณะการทำงานของกลุมนั้น ประธานกลุ่มจะเป็นผู้ติดต่อรับการสั่งซื้อจากลูกค้าโดยตรง หลังจากนั้นจะกระจายงาน และแบ่งงานให้กับสมาชิกกลุ่มโดยทางด้านสมาชิกของกลุ่ม มีหน้าที่ในผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ตามจำนวนที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการผลิตของสมาชิก และระยะเวลาที่กำหนดส่งผลิตภัณฑ์ให้แก่ลูกค้า โดยทางกลุ่มจะเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ และรับผิดชอบ ต้นทุนในการผลิตทั้งหมด ส่วนทางด้านสมาชิกกลุ่ม จะมีเครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตเป็นของตนเอง หลังจากสมาชิกผลิตเฟอร์นิเจอร์เสร็จได้ตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายแล้ว จะ นำส่งมาเก็บรวบรวมไว้ที่ทำการกลุ่ม หลังจากนั้น ทางกลุ่มจะเป็นผู้รวบรวมเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ไว้ที่ทำการกลุ่มเพื่อจัดส่งให้ลูกค้า โดยลูกค้าจะมารับสินค้าเอง ดังนั้นทางกลุ่มจึงไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งสินค้า

รูปแบบการบริหารงานกลุ่ม บทบาท และหน้าที่

วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านคอนชาด มีการบริหารจัดการ องค์กรกลุ่ม โดยกำหนดบทบาท และหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประธานกลุ่ม

- 1.1 ติดต่อหน่วยงานราชการ เอกชนและประสานงานกับหน่วยงานราชการ เอกชน
- 1.2 บริหารกลุ่มและดูแลการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม
- 1.3 ให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาภายในกลุ่ม
- 1.4 เสนอแนวคิดและวิธีการพัฒนาการทำงานภายในกลุ่ม
- 1.5 ติดต่อหาลูกค้าทั้งภายในและภายนอกท้องถิ่น

2. รองประธาน

- 2.1 ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกลุ่มในกรณีที่ประธานกลุ่มไม่อยู่

3. เลขานุการ

- 3.1 บันทึกการประชุมภายในกลุ่มทุกครั้งที่มีการประชุมกลุ่ม

4. เภรัญญิก

- 4.1 ดูแลด้านการเงินและจัดทำบัญชีต่างๆ

5. ประชาสัมพันธ์

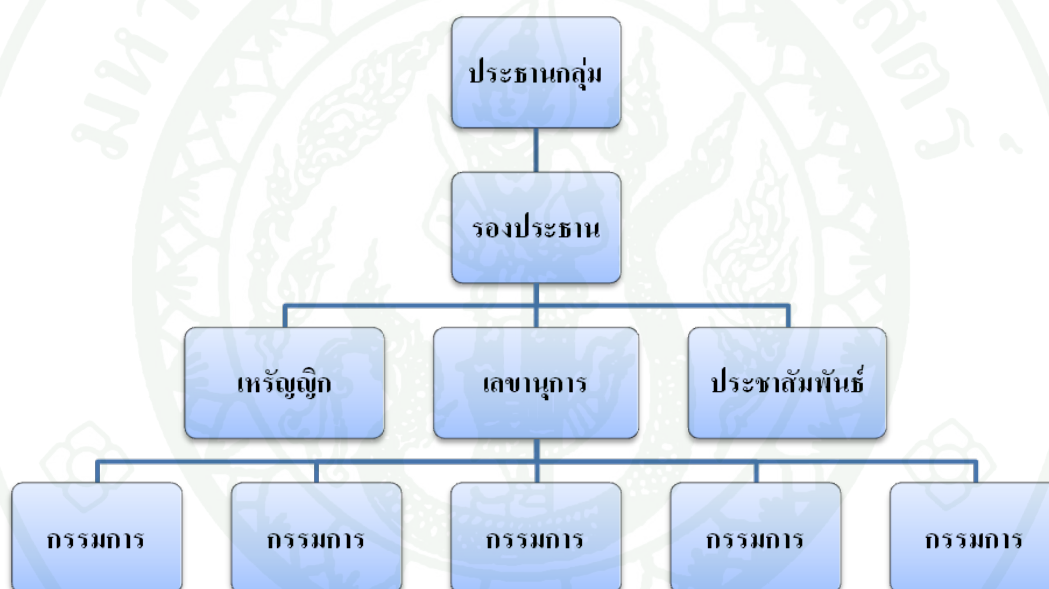
- 5.1 ดูแลด้านการนำสินค้าออกงานแสดงสินค้าต่างๆ

5.2 ประสานงานระหว่างลูกค้าและสมาชิกกลุ่ม

6. กรรมการ

6.1 มีหน้าที่ช่วยเหลือกิจการต่างๆ ร่วมประชุม แสดงความคิดเห็นเสนอแนะ และรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

วิ สาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด มีรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกลุ่ม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนผังองค์กร

ที่มา: จากการสำรวจ

จากภาพที่ 1 มีรายชื่อคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม ดังนี้

ประธานกลุ่ม	นางบังอร สิงห์ขันธ์
รองประธาน	นางหนูปิ่น ศรีอุดร
เลขานุการ	นางสายธาร กิ่งเงิน
เหรียญก	นายอำนาจ พรหมลี
ประชาสัมพันธ์	นายสัมฤทธิ์ ขวัญยืน

กรรมการ	นางบุญเดือน ธรรมวงศ์
กรรมการ	นางธิติมา บุญดาพงษ์
กรรมการ	นายอุทัย วรรณสิม
กรรมการ	นายสมชาย แก้วอนันต์
กรรมการ	นางวัชรีย์ การุณรัตน์

รางวัลที่กลุ่มได้รับ

1. โล่ประกาศเกียรติคุณบุคคลต้นแบบประจำปี พ.ศ. 2551 สาขาผู้ผลิตสินค้าภูมิปัญญาไทย โดยหนังสือพิมพ์พัฒนาเศรษฐกิจ
2. ใบประกาศเกียรติคุณ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์การศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่า อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม เมื่อ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550
3. ใบประกาศนียบัตรการเข้าอบรม โครงการการพัฒนาสู่มาตรฐานผู้นำชุมชน โดยสำนักงานมาตรฐานพัฒนาชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อปี พ.ศ. 2549
4. ประกาศนียบัตร ผ่านการประเมินการเข้าร่วมพัฒนากลุ่ม ตามระบบงานมาตรฐานชุมชนประเภทกลุ่มองค์กรชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

สภาพทั่วไปทางสังคมของสมาชิกกลุ่ม

เพศ อายุ และระดับการศึกษา

จากการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาดทั้งหมด 60 คน เพศหญิง จำนวน 18 คน เพศชาย จำนวน 42 คน โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 70 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ทางด้าน อายุของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาด พบว่า ส่วนมากสมาชิกกลุ่มจะมีอายุ ระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31 - 40 ปี และช่วงอายุ 10 - 20 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 15 ช่วงอายุ

51 – 60 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 และช่วงอายุที่มีน้อยที่สุด คือ 21 – 30 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 ของสมาชิกทั้งหมด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปทางด้านสังคม ของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด ปี พ.ศ. 2554

ข้อมูลทั่วไป จำนวนคน ร้อยละ		
<u>เพศ</u>		
หญิง	18	70
ชาย	42	30
รวม	60	100
<u>อายุ (ปี)</u>		
10 – 20	9	15
21 – 30	4	7
31 – 40	9	15
41 – 50	31	52
51 – 60	7	12
รวม	60	100
อายุเฉลี่ยของสมาชิกกลุ่ม (ปี)		
39.46		
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ป.4	31	52
ป.6	16	27
ระดับมัธยมต้น	9	15
ระดับมัธยมปลาย	2	3
ปวช.	1	2
ปริญญาตรี	1	2
รวม	60	100

ที่มา: จากการสำรวจ

ด้านการศึกษาของสมาชิกกลุ่มนั้น พบว่า ส่วนมากจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 27 ระดับมัธยมต้น จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 15 ระดับมัธยมปลาย จำนวน 2 ราย คิด

เป็นร้อยละ 3 และน้อยที่สุด คือ ระดับ ปวช. และระดับปริญญาตรี จำนวนเท่ากัน คือ 1 ราย คิดเป็น ร้อยละ 2 ซึ่งถือว่าสมาชิกมีความรู้ ในระดับสามารถอ่านออกเขียนได้ จึงไม่เป็นอุปสรรค ต่อการ ส่งเสริมความรู้ในการดำเนินงาน ดังตารางที่ 2

อาชีพหลักและอาชีพรอง

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด โดยส่วนมากประกอบ อาชีพหลักคือการทำนา ทำไร่ ทำสวน ซึ่งทำมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ และมีอาชีพรองคือการผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้ผ่านการสำรวจ พบว่า ช่วงเวลาใน การทำนาของสมาชิกกลุ่ม นั้นไม่ต้องใช้เวลาทำ ตลอดทั้งปี ซึ่งช่วงเวลาที่ต้องใช้แรงงาน และดูแลนา คือช่วงเริ่มเพาะปลูก และช่วงเก็บเกี่ยวข้าว ดังนั้นในเวลาวางจากฤดูการทำนา สมาชิกก็จะหันมาผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟ ช่วยให้มียาได้เพิ่มขึ้น

สภาพทั่วไปทางด้านการตลาด

ด้านสถานที่ทำการกลุ่ม

สถานที่ทำการของกลุ่ม ได้รับการสนับสนุนแบ่งเนื้อที่จากโรงเรียนบ้านคอนชาด และ จัดตั้งให้กลุ่มเป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยทางกลุ่มได้รับเงินทุนในการก่อสร้างอาคาร และเงินทุน ในการซื้อที่ดินเพิ่มเติม จากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัด อุบลราชธานี

สถานที่ตั้งที่ทำการกลุ่ม อยู่ติดบริเวณถนนใหญ่ สายอุบล – ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นถนนสายหลัก ที่ใช้เป็นการคมนาคม เข้าสู่ตัวเมืองอุบลราชธานี ดังนั้นจึงเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่ง ที่ส่งเสริม ให้ ทางกลุ่ม มีลูกค้าเพิ่มขึ้น เพราะสถานที่ทำการกลุ่ม เป็นที่สังเกตได้ง่าย เนื่องจากทางกลุ่มจะตั้งวาง ผลิตภัณฑ์ไว้โชว์หน้าทำการกลุ่ม ซึ่งผู้ ที่ใช้เส้นทางการคมนาคม ผ่านเส้นทางนี้ จะสามารถ สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม สามารถติดต่อซื้อสินค้ากับทางกลุ่ม ได้ โดยตรง ด้านการจัดการ พื้นที่ใช้สอย ใน สถานที่ทำการกลุ่ม จะใช้ในวงจำหน่ายสินค้า ใช้ใน การ ประชุมกลุ่ม ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมผลิตผลผลิตของกลุ่ม ซึ่งจากการสำรวจ พบว่า สถานที่ทำ การกลุ่ม มีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการจัดเก็บผลิตผลของกลุ่ม เพราะผลิตภัณฑ์มีขนาดใหญ่ ดังนั้น หากมีการสั่งซื้อจำนวนมาก ก็จะต้องทยอยส่งสินค้า เพราะที่สถานที่ทำการกลุ่ม มีพื้นที่ไม่เพียงพอ ในการจัดเก็บสินค้า เพื่อเตรียมจัดส่งให้กับลูกค้าในคราวเดียว

ด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

รูปแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งทางกลุ่ม มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าหลักของกลุ่ม จำนวน 8 ชนิด คือ 1) เตียงนอน 2) เตียงเด็ก 3) ชุดรับแขก 4) โซฟา 5) ชิงช้า 6) ชุมนายของ 7) ชั้นวางของ 8) แคร่

นอกจากนี้ทางกลุ่มยังสามารถผลิตสินค้า ได้ตามความต้องการของลูกค้า โดยจะปรับเปลี่ยน รูปแบบ และขนาดของผลิตภัณฑ์ จากสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่ม ซึ่งนับได้ว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์ และลวดลายของกลุ่มนั้น ได้รับการพัฒนาจากลูกค้าโดยตรง

ด้านการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

ช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม มี 3 ช่องทางคือ

1. จำหน่ายให้แก่ ผู้ค้ารายใหญ่ ที่มาติดต่อรับซื้อ เพื่อนำไปขายต่อ ให้แก่กลุ่มผู้ค้ารายย่อย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง
2. จำหน่ายให้แก่ ผู้ค้ารายย่อย ในต่างจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุดร จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดระยอง
3. จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

โดยทางกลุ่มจะวางขายสินค้า ด้านหน้าที่ทำการกลุ่ม และออกงานแสดงสินค้า เช่น งานสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และงานประจำปีต่างๆ

การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

การกำหนดราคาของผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม มีทั้งราคาขายปลีก และขายส่ง ดังตารางที่ 3 ซึ่งทางกลุ่มจะตั้งราคาตามต้นทุนของผลิตภัณฑ์ โดยของ ราคาของผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง เพราะลูกค้าโดยส่วนใหญ่ ของกลุ่ม เป็น พ่อค้าคนกลาง ที่รับซื้อผลิตภัณฑ์จากทางกลุ่ม เพื่อนำไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง

ด้านการขนส่งสินค้า

ด้านการขนส่งสินค้า สมาชิกกลุ่มจะนำผลิตภัณฑ์ที่ทำเสร็จแล้ว มารวมไว้ ที่ทำการกลุ่ม โดยลูกค้าจะ จ้างรถบรรทุกเพื่อมารับสินค้า ซึ่งค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ลูกค้าเป็นผู้รับผิดชอบ โดยทางด้านการบรรทุก จะคิดราคาค่าขนส่งต่อชิ้น ขึ้นละ 50 - 100 บาท ขึ้นอยู่กับระยะทางในการขนส่ง โดยยังไม่รวมค่าน้ำมัน ซึ่ง จำนวนในการขนส่งต่อเที่ยวประมาณ 50 – 200 ชิ้น และเนื่องจากผลิตภัณฑ์มีขนาดใหญ่ ดังนั้น เพื่อเป็นการ ประหยัดเนื้อที่ ในการขนส่ง ทางกลุ่มจะ ต้องถอดชิ้นส่วน ของผลิตภัณฑ์ออก และเขียนหมายเลขกำกับ เพื่อง่ายต่อการนำไปประกอบใช้

ตารางที่ 3 ราคาค่าต้นทุน ราคายาส่ง ราคายาปลีก ของผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่

ของวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด

(หน่วย: บาท)

ชนิดของผลิตภัณฑ์	ราคาค่าต้นทุน	ราคายาส่ง	ราคายาปลีก
1. เตียงนอน			
1.1 เตียงนอน ขนาด 3.5 ฟุต	520	570	650
1.2 เตียงนอน ขนาด 5 ฟุต	700	770	900
1.3 เตียงนอน ขนาด 6 ฟุต	1,100	1,300	1,500
1.4 เตียงนอน ขนาด 6 ฟุต (มีหัวเตียง)	1,200	1,500	1,800
2. เตียงนอนเด็ก	450	500	600
3. ชุดรับแขก 5 ชิ้น	810	900	1,000
4. โซฟายาว	310	370	400
5. ชิงช้า	1,050	1,300	1,500
6. ชูมขายของ			
6.1 ชูมขายของ ขนาดเล็ก	900	1,100	1,200
6.2 ชูมขายของ ขนาดใหญ่	1,000	1,200	1,500
7. ชั้นวางของ	350	450	500
8. แคร่			
8.1 แคร่ ขนาดเล็ก	230	270	300
8.2 แคร่ ขนาดใหญ่	300	370	450

ที่มา: จากการสำรวจ

สภาพทั่วไปทางการผลิต

จากการศึกษาการดำเนินงานของกลุ่ม ด้านสภาพทั่วไปของการผลิต ทำให้ทราบว่า กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดใด ใช้วัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้อะไร และมีขั้นตอนในการทำการผลิตอย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด มีผลิตภัณฑ์ ที่เป็นสินค้าหลักของกลุ่ม จำนวน 8 ชนิด ดังต่อไปนี้ คือ

1. เติ่งนอน

1.1 เติ่งนอน ขนาด 3.5 ฟุต

1.2 เติ่งนอน ขนาด 5 ฟุต

1.3 เติ่งนอน ขนาด 6 ฟุต

1.4 เติ่งนอน ขนาด 6 ฟุต (มีหัวเตียง)

2. เติ่งนอนเด็ก

3. ชุดรับแขก 5 ชิ้น

4. โซฟายาว

5. ชิงช้า

6. ชุมนายของ

6.1 ชู่มขายของ ขนาดเล็ก

6.2 ชู่มขายของ ขนาดใหญ่

7. ชั้นวางของ

8. แกร

8.1 แกร ขนาดเล็ก

8.2 แกร ขนาดใหญ่

นอกจากนี้ ทางกลุ่มยังสามารถผลิตสินค้า ได้ตามความต้องการของลูกค้า โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบ และขนาดของผลิตภัณฑ์ จากสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์หลักของกลุ่ม

วัตถุดิบ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต

วัตถุดิบ ที่ทางกลุ่มใช้ในการผลิต คือ ไม้ไผ่ พันธุ์สีสุก เพราะเป็นไม้ ที่มีความแข็งแรง มีลักษณะลำต้นตรง มีเนื้อหนา และเหนียวทนทาน อีกทั้ง มีลำสูงใหญ่ โดยมีขนาดศูนย์กลางของลำ ปล้อง ประมาณ 7 – 10 เซนติเมตร และมีปล้องยาวประมาณ 30 เซนติเมตร มีจำนวนปล้อง ประมาณ 50 ปล้อง โดยทางกลุ่มจะสั่งซื้อ จากผู้ที่ปลูกไผ่ขาย ในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น อำเภอตระการพืชผล โดยมีราคาขายต่อลำ ประมาณ 15 – 34 บาท ตามขนาด ซึ่งราคานี้เป็นราคาที่รวมค่าจัดส่งแล้ว ในการสั่งซื้อวัตถุดิบนั้น ประธานกลุ่มจะเป็นผู้สั่งซื้อไม้ไผ่ โดยคำนวณจากปริมาณการสั่งซื้อ ผลิตภัณฑ์ของลูกค้า ซึ่งประมาณการ จากจำนวนไม้ไผ่ ที่ใช้ในการผลิต ต่อผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่ง เช่น ในการผลิตเตียงนอน 1 หลัง จะใช้ไม้ไผ่ในการผลิตจำนวน ประมาณ 3 ลำ เป็นต้น

วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต

วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ ที่ทางกลุ่มใช้ในการผลิต ประกอบด้วย 1) เลื่อย 2) เครื่องเจาะไม้ไผ่ขนาดใหญ่ 3) เครื่องเจาะไม้ไผ่ขนาดเล็ก 4) เลื่อย 5) เครื่องผ่ารวไม้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน 6) เครื่องยิงตะปูลม 7) ฆ้อน 8) แก้วหุ้งดื่ม และหัวฟัน 9) น้ำมันเคลือบเงา

ขั้นตอนในการทำการผลิต

ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ มีขั้นตอนในการผลิต 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมไม้ไผ่ เพื่อใช้ในการผลิต มีรายละเอียดดังนี้

การเตรียมไม้ไผ่ เริ่มต้นด้วยการเลือกขนาดของไม้ไผ่ที่จะใช้ในการผลิต โดยในการผลิตผลิตภัณฑ์ แต่ละชนิดนั้น จะประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ 1) ส่วนที่เป็นฐานหรือเป็นขาตั้ง ในส่วนนี้จะใช้ไม้ไผ่ลำใหญ่ในการผลิต โดยฐานหรือขาตั้งของเฟอร์นิเจอร์หนึ่งชิ้น จะต้องใช้ไม้ไผ่ลำเดียวกันในการผลิต เพื่อความสมดุล และความสวยงาม 2) ส่วนที่เป็นโครงสร้าง ในส่วนนี้จะใช้ไม้ไผ่ลำเล็กในการผลิต โดยจะนำไม้ไผ่ มาตัดเป็นท่อน ตามขนาดที่ต้องการ เพื่อใช้ในการเชื่อมต่อเป็นโครงสร้าง 3) ส่วนที่ใช้ในการประกอบเป็นพื้นผิว ในส่วนนี้จะใช้ไม้ไผ่ลำเล็กที่มีขนาดยาว โดยจะนำมาไม้ไผ่มาผ่าเป็นริ้ว ด้วยเครื่องมือผ่าริ้วไม้ไผ่ ที่สร้าง จากภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อใช้ในการประกอบเข้ากับโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 2 การประกอบ โครงสร้าง มีรายละเอียดดังนี้

นำไม้ไผ่ที่ตัดเตรียมไว้ ในขั้นตอนที่ 1 มาประกอบเป็นโครงสร้าง โดยการยึดไม้เข้าด้วยกัน ซึ่งขั้นตอนการยึด จะต้องวัดระยะเพื่อกำหนดตำแหน่งในการยึด และเจาะรูตามขนาดที่ต้องการ ใช้สว่านในการตกแต่งรู ให้พอดีกับขนาดไม้ที่จะใช้ยึดต่อกัน จากนั้นนำไม้ที่ตัด และเจาะเตรียมไว้ มาประกอบกันเป็นโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 3 การประกอบริ้วไม้ มีรายละเอียดดังนี้

นำริ้วไม้ ที่เตรียมไว้ในขั้นตอนที่ 1 มาเหลาให้สวยงาม จากนั้นตอกริ้วไม้เข้ากับโครงสร้างที่ประกอบไว้ ในขั้นตอนที่ 2 จะได้เป็นผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 การตากไม้ไผ่ให้แห้ง มีรายละเอียดดังนี้

นำผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 ไปตากแดดให้แห้ง เพื่อเป็นการลดความชื้นในเนื้อไม้ และเมื่อตากแดดแล้ว ไม้ไผ่จะเปลี่ยนสี จากสีเขียวกลายเป็นสีเหลือง ในขั้นตอน

นี้จะมีอุปสรรคในฤดูฝน ซึ่งจะไม่สามารถ ตากแดดได้ ดังนั้น ทางกลุ่ม จึงมีวิธีการทำไม้ไฟให้แห้ง โดยการก่อกองไฟ และนำไม้ไฟ ไปอังไฟ วิธีนี้สามารถทำให้ไม้ไฟแห้งได้ แต่สีไม้ไฟ จะไม่เหลืองสวยเท่ากับการตากแดด

ขั้นตอนที่ 5 การตกแต่งลวดลาย มีรายละเอียดดังนี้

นำผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟ ที่ตากแห้งแล้วจากขั้นตอนที่ 4 มาตกแต่งให้สวยงาม โดยใช้แก๊สสน เพื่อสร้างเป็นลวดลายต่างๆ สดท้าย ทาน้ำมันเคลือบเงาเพื่อความสวยงาม และป้องกันแมลง

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟ

ที่มา: จากการสัมภาษณ์

บทที่ 5

ผลการประเมิน

ผลการประเมินด้านบริบท

การประเมินด้านบริบทนั้น เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ในด้านสถานะแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยจะพิจารณาจากสถานะเศรษฐกิจของชุมชน สถานะการรวมกลุ่มในอดีต ความต้องการรวมกลุ่มของสมาชิก ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และสถานที่ตั้งที่ทำการกลุ่ม ซึ่งจากการประเมินด้านบริบทของ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดพบว่า วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาด มีคะแนนเฉลี่ยของ การประเมินด้านบริบท เท่ากับ 78.41 คะแนน นั้นแสดงให้เห็นว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดมีสถานะแวดล้อม ที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยจะเห็นได้จากตัวแปรหลัก และตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ดังรายละเอียดที่แสดง ในตารางที่ 4 และภาพที่ 3

สถานะทางด้านเศรษฐกิจชุมชนนั้นพบว่ามีส่วนเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยมีคะแนน เท่ากับ 82.27 คะแนน เนื่องจากคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง มีงานทำ และมีคนในหมู่บ้านไปทำงานต่างถิ่นในระดับต่ำ

ทางด้านสถานะการรวมกลุ่มในอดีต พบว่าทางในอดีตยังไม่เคยมีการก่อตั้งกลุ่มใดๆมาก่อนเลย ถึงแม้การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่จะมีมานานแล้ว แต่ก็จะเป็นการผลิตเองและนำขายเองเฉพาะครัวเรือน และจะมีการรวมกลุ่มกัน อย่างไม่เป็นทางการ เพียงไม่กี่คนเท่านั้น ดังนั้นทางด้านบริบทในส่วนสถานะการรวมกลุ่มนั้นจึงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเท่ากับ 43 คะแนน

พิจารณาในส่วนของความต้องการที่จะให้มีการรวมกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม จากการสำรวจพบว่าในอดีตสมาชิกในกลุ่มไม่มีการจัดตั้งหรือรวมกลุ่มมาก่อนแต่เมื่อได้รับคำแนะนำจากกรมการพัฒนาชุมชนจึงทำให้ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการรวมกลุ่มอาชีพ ดังนั้นจึงทำให้เกิดการอยากรวมกลุ่มเกิดขึ้น ดังนั้นบริบทด้านความต้องการรวมกลุ่มของสมาชิกจึงเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 100 คะแนน

ตารางที่ 4 ผลการประเมินด้านบริบทหรือการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม (Context)
ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านคอนชาด

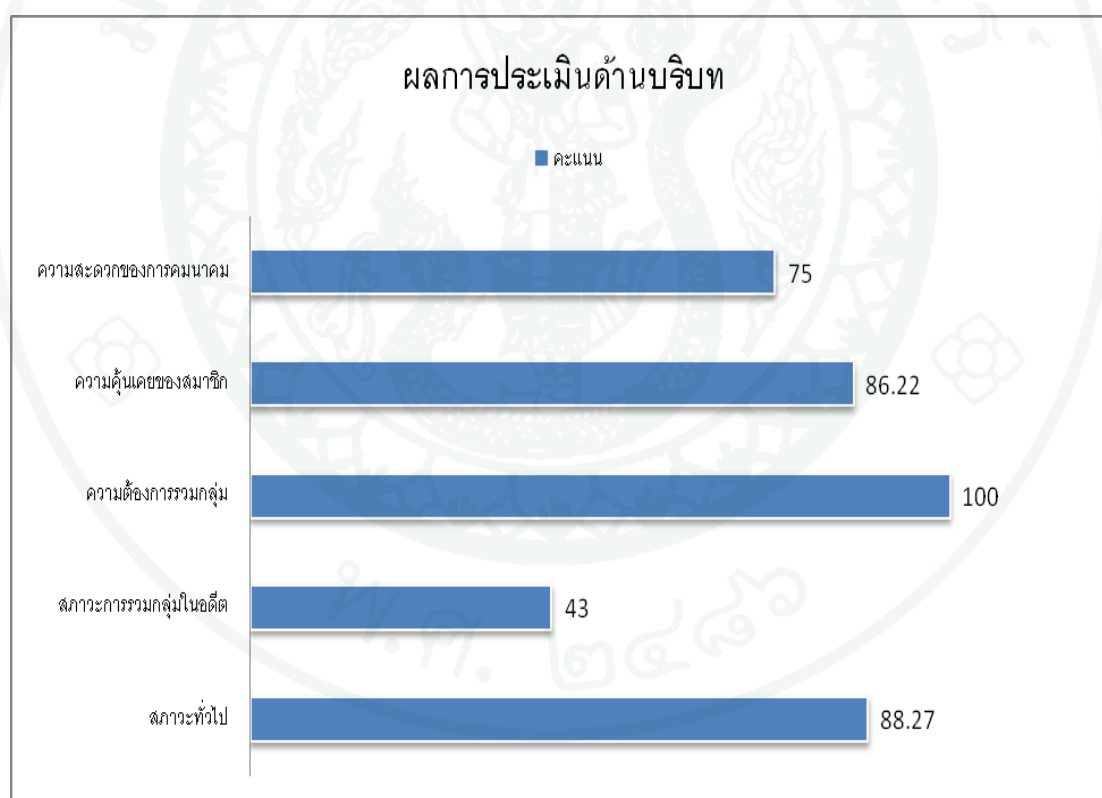
ตัวแปรหลักและตัวชี้วัดด้านบริบท (Context)	คะแนน	ระดับการประเมิน
1. สภาพทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน (Econ)	88.27	สูงมาก
1.1 การมีอาชีพหลักของคนในชุมชน (Ec1)	100.00	สูงมาก
1.2 การไปทำงานต่างถิ่นของคนในชุมชน (Ec2)	65.00	สูง
1.3 การมีที่ดินเป็นของตนเองของคนในชุมชน (Ec3)	100.00	สูงมาก
2. สภาพการรวมกลุ่มในอดีต (Group)	43.00	ปานกลาง
3. ความต้องการรวมกลุ่มของสมาชิก (Desire)	100.00	สูงมาก
4. ความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิก (Friendship)	86.22	สูงมาก
4.1 ชาวบ้านได้มีการพบปะอย่างสม่ำเสมอในงานบุญต่างๆ ของชุมชน เช่น งานทอดกฐิน ผ้าป่า งานวัด เป็นต้น (F1)	77.78	สูง
4.2 นอกจากการพบปะกันที่วัดแล้วชาวบ้านยังมีการไปชุมชน ร่วมกันในสถานที่อื่นๆ ในชุมชนอยู่เสมอ (F2)	83.33	สูงมาก
4.3 เมื่อเว้นว่างจากงานแล้วชาวบ้านมักอยู่กันตามลำพัง ไม่ค่อยมี โอกาส พุดคุยกัน (F3)	86.11	สูงมาก
4.4 หากมีคนนอกหมู่บ้านถามถึงใครคนใดคนหนึ่ง หมู่บ้านชาวบ้านสามารถบอกได้ว่าเป็นลูกเต้าเหล่าใคร (F4)	100.00	สูงมาก
4.5 ในละแวกบ้านใกล้เคียงภายในหมู่บ้านท่าน ชาวบ้านยังรู้จัก สนทนากันดี (F5)	83.89	สูงมาก
5. ความสะดวกของการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม (Infra)	75.00	สูง
5.1 สภาพของถนนที่เข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม (R1)	50.00	ปานกลาง
5.2 ระยะทางจากถนนสายหลักเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม (R2)	100.00	สูงมาก
มาตรวัดผลการประเมินด้านบริบทเฉลี่ย	78.41	
ระดับการประเมินด้านปัจจัยเข้า		สูง

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ทางด้านความคุ้นเคยรู้จักกันของสมาชิก โดยปกติคนในชุมชนจะสนิทสนมและรู้จักกันดีอยู่แล้วโดยที่คนในหมู่บ้านรู้จักกันทุกครัวเรือน และสามารถบอกได้ว่าแต่ละครัวเรือนมีสมาชิกกี่คนทั้งยังสามารถบอกชื่อได้ด้วย การที่มีวัดตั้งอยู่ในชุมชนก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนในชุมชน

ได้มาพบปะร่วมงานบุญกันเสมอและเมื่อมีการรวมกลุ่มกันก็ยิ่งทำให้ สมาชิกมีความสนิทสนมและมีความสามัคคีกันมากขึ้น ดังนั้นจึงเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 86.22 คะแนน

ด้านทำเลที่ตั้งของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนพบว่า ที่ทำการกลุ่มมีระยะห่างจากตัวเมืองอำเภวารินชำราบประมาณ 12 เมตรและมีระยะห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานี ประมาณ 18 กิโลเมตร สภาพถนนที่เข้าไปยังที่ทำการกลุ่มนั้นมีสภาพดี โดยที่ตั้งของที่ทำการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาคนั้นตั้งอยู่บนถนน อุบล – ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นถนนสายหลักที่ใช้เดินทางจากต่างจังหวัดเข้าสู่จังหวัดอุบลราชธานีดังนั้นการประเมินด้านบริบทในส่วนของความสะดวกสบายในการคมนาคมเข้าสู่ที่ทำการกลุ่มนั้นสามารถเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับปานกลางโดยมีคะแนนเท่ากับ 75 คะแนน

ภาพที่ 3 ผลการประเมินด้านบริบท

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ผลการประเมินด้านปัจจัยเข้า

การประเมินด้านปัจจัยเข้านั้นเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมและความพอเพียงของวัตถุดิบที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม โดยพิจารณาจากสมาชิกกลุ่มเงินทุน วัตถุดิบ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งอาคารสถานที่ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาดมีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินด้านปัจจัยเข้าเท่ากับ 87.96 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านดอนชาดค่าขางมีปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มอยู่ในระดับสูงมาก โดยสามารถเห็นได้จากตัวแปรหลักและตัวชี้วัดต่างๆ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5 และ ภาพที่ 4

ด้านสมาชิกภายในพบว่า สมาชิกภายในกลุ่มมีสมาชิกเพียงพอต่อการจัดสรรกำลังการผลิต และสมาชิกมากกว่าร้อยละ 50 มีทักษะในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่ดีสามารถเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 87.96 คะแนน

ด้านเงินทุนในการดำเนินงานของกลุ่มนั้นพบว่านอกจากจะมีการระดมทุนในกลุ่มแล้วทางกลุ่มยังได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐหลายหน่วยงาน เช่น กรมการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งสามารถเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 98.15 คะแนน

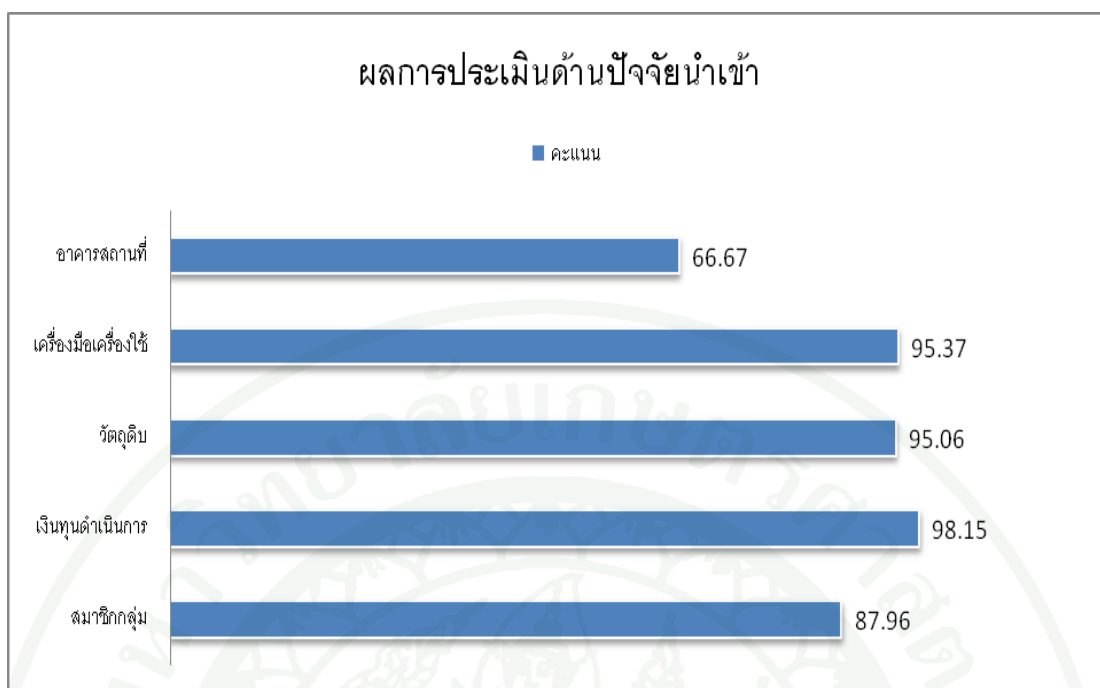
ด้านวัตถุดิบพบว่าทางกลุ่มนั้นอาศัยวัตถุดิบคือไม้ไผ่ ซึ่งทางกลุ่มสามารถสั่งซื้อได้จากอำเภอใกล้เคียงภายในจังหวัดโดยทางกลุ่มจะสั่งซื้อคราวละจำนวนมากเพื่อให้สมาชิกมารับจากทางกลุ่มนำไปผลิตผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ซึ่งราคาจะถูกกว่าการที่สมาชิกแต่ละครัวเรือนไปสั่งซื้อเอง ดังนั้นทางกลุ่มจะสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ ซึ่งสามารถเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 95.06 คะแนน

ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้พบว่าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือใช้มีคุณภาพดีและมีปริมาณเพียงพอต่อสมาชิกกลุ่ม นอกจากนี้ทางกลุ่มยังได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ คือ เครื่องเจาะรูไม้ไผ่ จากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภวารินชำราบอีกด้วย ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูงมาก โดยมีคะแนนเท่ากับ 95.37 คะแนน

ตารางที่ 5 ผลการประเมินด้านปัจจัยเข้า (Input) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด

ตัวแปรหลักและตัวชี้วัดด้านปัจจัยเข้า (Input)	คะแนน	ระดับการประเมิน
1. สมาชิกกลุ่ม (Member)	87.96	สูงมาก
1.1 ความเพียงพอของจำนวนสมาชิกกลุ่ม (ME1)	79.63	สูง
1.2 ระดับทักษะของสมาชิกในการทำผลิตภัณฑ์ (ME2)	96.30	สูงมาก
2. เงินทุนดำเนินงานของกลุ่ม (Fund)	98.15	สูงมาก
2.1 ความเพียงพอของเงินทุนในการดำเนินงานของกลุ่ม(FU1)	96.30	สูงมาก
2.2 การได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนจากหน่วยงานรัฐ (FU2)	100.00	สูงมาก
3. วัตถุดิบ (Raw Material)	95.06	สูงมาก
3.1 ความพอเพียงของวัตถุดิบภายในท้องถิ่น (RM1)	96.30	สูงมาก
3.2 คุณภาพของวัตถุดิบภายในท้องถิ่น (RM2)	100.00	สูงมาก
3.3 การได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุดิบจากหน่วยงานรัฐ (RM3)	88.89	สูงมาก
4. เครื่องมือเครื่องใช้ (Tools)	95.37	สูงมาก
4.1 คุณภาพเครื่องมือเครื่องใช้ (T1)	90.74	สูงมาก
4.2 ความพอเพียงของเครื่องมือเครื่องใช้ (T2)	100.00	สูงมาก
5. อาคาร สถานที่ หรือที่ทำการกลุ่ม (Place)	66.67	สูง
5.1 การมีอาคารสถานที่เฉพาะเพื่อดำเนินงานของกลุ่ม(P1)	100.00	สูงมาก
5.2 อาคารสถานที่ที่มีจำนวนเพียงพอกับการดำเนินงานของกลุ่ม (P2)	0	ต่ำมาก
5.3 การได้รับการสนับสนุนด้านอาคาร สถานที่จากหน่วยงานรัฐ (P3)	100.00	สูงมาก
มาตรวัดผลการประเมินด้านปัจจัยเข้าเฉลี่ย	88.64	สูงมาก
ระดับการประเมินด้านปัจจัยเข้า		

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ภาพที่ 4 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ผลการประเมินด้านกระบวนการ

การประเมินด้านกระบวนการจะพิจารณาจากกระบวนการบริหารงานของกลุ่ม ความเป็นผู้นำกลุ่มของประธาน และการมีส่วนร่วมของสมาชิก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาดมีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินด้านกระบวนการเท่ากับ 75.74 คะแนน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาดมีปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นของการประเมินด้านกระบวนการตามรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 6 และภาพที่ 5

ด้านกระบวนการการบริหารของกลุ่มนั้นพบว่า ทางกลุ่มได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการดำเนินการเข้าไปช่วยเหลือในการบริหารงานกลุ่มและกลุ่มมีการออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร มีการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายและการจัดสรรผลประโยชน์ ผลกำไรที่ได้จากการรวมกลุ่มอย่างชัดเจน อีกทั้งทางกลุ่มมีการจัดการประชุมกลุ่มอย่างน้อย 1 ครั้งต่อเดือน เพื่อชี้แจงการดำเนินงานของกลุ่มแก่สมาชิกอย่างสม่ำเสมอ และมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเกินกว่าร้อยละ 60 ของกลุ่ม ผลการประเมินจึงเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับ สูงมาก โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 96.53 คะแนน

ตารางที่ 6 ผลการประเมินด้านกระบวนการ (Process) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิต
เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านคอนชาด

ตัวแปรหลักและตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process)	คะแนน	ระดับการประเมิน
1. การบริหารกลุ่ม (Management)	96.53	สูงมาก
1.1 การมีประธานหรือหัวหน้ากลุ่ม (M1)	100.00	สูงมาก
1.2 การมีการเลือกคณะกรรมการดำเนินงาน (M2)	100.00	สูงมาก
1.3 การมีการกำหนดระเบียบเป็นลายลักษณ์อักษร เกี่ยวกับการดำเนินงาน (M3)	100.00	สูงมาก
1.4 การมีการชี้แจงการดำเนินงานกลุ่มแก่สมาชิกอย่าง สม่ำเสมอ (M4)	94.44	สูงมาก
1.5 การมีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในกลุ่ม (M5)	100.00	สูงมาก
1.6 การมีการจัดสรรผลประโยชน์/ผลกำไรที่ได้จากการ รวมกลุ่มอาชีพ (M6)	100.00	สูงมาก
1.7 การประชุมกลุ่มแต่ละครั้งมีสมาชิกเข้าร่วมประชุม เกินกว่าร้อยละ 60 (M7)	77.78	สูง
1.8 การมีการประชุมเกี่ยวกับปัญหาในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ไม้ไผ่ (M8)	100.00	สูงมาก
2. ความเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม (Leadership)	68.15	สูง
2.1 ผู้นำเป็นผู้ริเริ่มให้มีการรวมกลุ่มอาชีพ (L1)	72.84	สูง
2.2 การทำกิจกรรมใหม่ๆ ส่วนใหญ่เกิดจากผู้นำกลุ่ม (L2)	72.84	สูง
2.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มประธานกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มมี โอกาสร่วมในการแก้ไขปัญหานั้นเสมอ (L3)	59.88	ปานกลาง
2.4 ผู้นำกลุ่มสามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้ เกิดประโยชน์ (L4)	66.67	สูง
2.5 ผู้นำกลุ่มร่วมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก (L5)	72.78	สูง
2.6 เมื่อกลุ่มมีปัญหาผู้นำกลุ่มสามารถช่วยแก้ปัญหาได้ (L6)	84.57	สูงมาก
2.7 ผู้นำกลุ่มมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จ (L7)	66.67	สูง
2.8 ผู้นำกลุ่มมีความสามารถในการทำ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (L8)	69.75	สูง

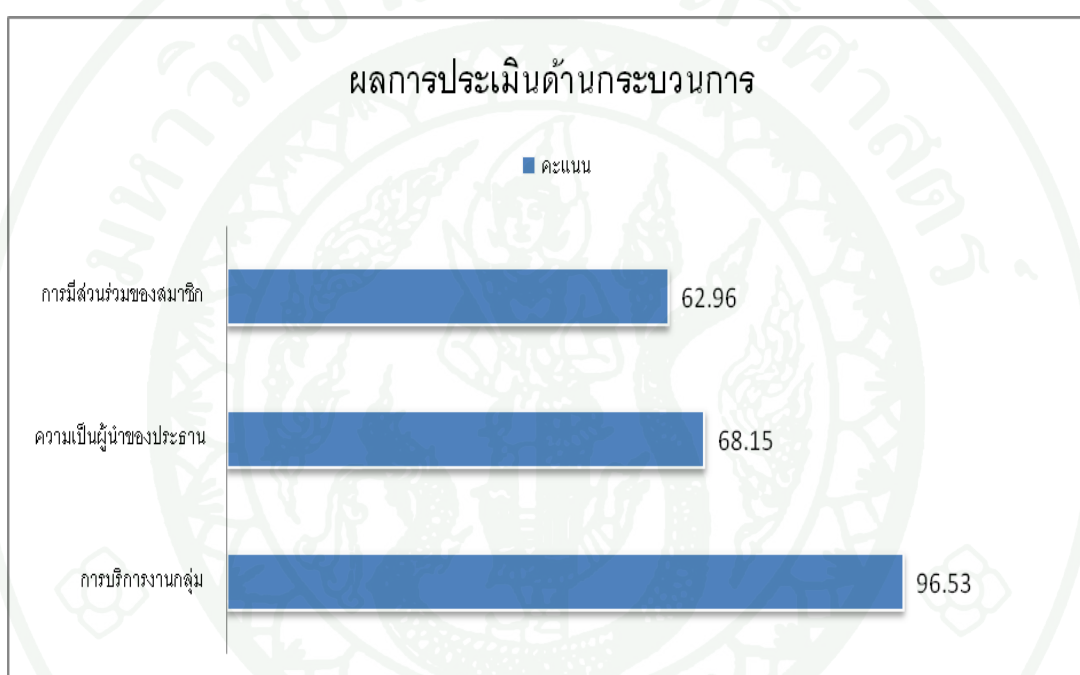
ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปรหลักและตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process)	คะแนน	ระดับการประเมิน
2.9 ผู้นำกลุ่มมีความน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ (L9)	66.67	สูง
2.10 ผู้นำกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตรูปแบบ ลวดลายใหม่ๆ (L10)	66.67	สูง
3. การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม (Cooperation)	62.96	สูง
3.1 สมาชิกเข้าร่วมทุกครั้งที่มีการประชุม (C1)	66.67	สูง
3.2 ทุกครั้งที่กลุ่มมีปัญหา สมาชิกกลุ่มร่วมกันให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ (C2)	61.11	สูง
3.3 เมื่อมีการลงคะแนนเสียงภายในกลุ่ม สมาชิกมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ (C3)	61.11	สูง
3.4 สมาชิกกลุ่มเข้าร่วมพบปะสังสรรค์พูดคุย กับสมาชิกท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ (C4)	66.67	สูง
3.5 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกันเองอย่างสม่ำเสมอ (C5)	62.35	สูง
3.6 สมาชิกกลุ่มช่วยกลุ่มจัดหาตลาดสำหรับจำหน่ายผลผลิตของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ (C6)	28.40	ต่ำ
มาตรวัดผลการประเมินด้านกระบวนการเฉลี่ย	74.73	สูง
ระดับการประเมินด้านกระบวนการ		

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ด้านความเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม กลุ่มมีประธานที่มีความเป็นผู้นำในระดับสูง ดังจะเห็นได้จากประธานเป็นผู้ริเริ่มในการจัดตั้งกลุ่มและจากความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อประธานกลุ่มว่าประธานกลุ่มว่า ประธานกลุ่มมีความสามารถในการหาตลาดเพื่อรองรับงานการผลิตของกลุ่ม เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟเป็นอย่างดี และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้สมาชิกได้ เป็นผู้ที่รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกอีกทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในกลุ่มได้ ดังนั้นจึงเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 68.15 คะแนน

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มนั้นพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะออกความคิดเห็นจะมีเพียงบางรายเท่านั้นที่มักจะไม่ค่อยออกความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม โดยให้ความเห็นว่าให้เป็นหน้าที่ของประธานกลุ่มและคณะกรรมการกลุ่มเป็นผู้ดูแล อย่างไรก็ตามหากมีการกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้นก็จะทำให้กระบวนการในการดำเนินงานกลุ่มมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากผลการประเมินด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มพบว่าสามารถเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 62.96 คะแนน

ภาพที่ 5 ผลการประเมินด้านกระบวนการ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ผลการประเมินด้านปัจจัยออก

การประเมินด้านปัจจัยออก จะพิจารณาจากประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกลุ่ม และด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม จากการศึกษพบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดมีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินด้านปัจจัยออกเท่ากับ 97.17 คะแนน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จในระดับสูงมาก โดยจะเห็นได้จากตัวแปรหลักและตัวชี้วัดต่างๆดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 7 และภาพที่ 6

ตารางที่ 7 ผลการประเมินด้านปัจจัยออก (Output) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิต
เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด

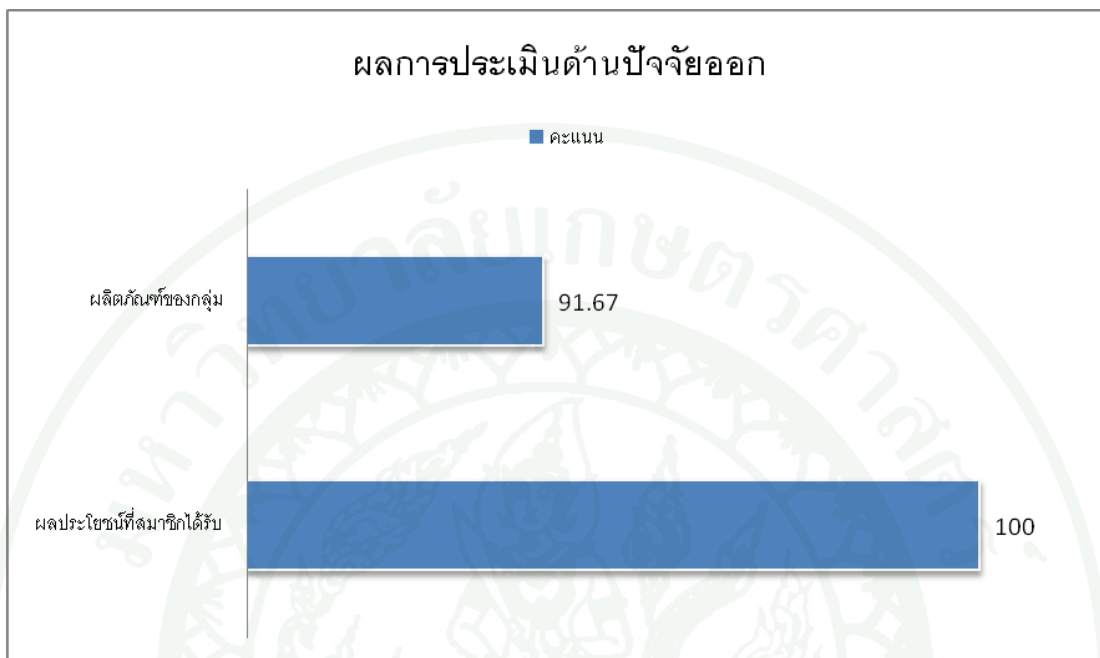
ตัวแปรหลักและตัวชี้วัดด้านปัจจัยออก (Output)	คะแนน	ระดับการประเมิน
1. ผลประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มได้รับ (Benefit)	100.00	สูงมาก
1.1 การได้รับรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่ม ของสมาชิก (B1)	100.00	สูงมาก
1.2 กลุ่มได้จัดสรรผลประโยชน์จากกิจกรรมให้แก่สมาชิก อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม (B2)	100.00	สูงมาก
1.3 กลุ่มมีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก (B3)	100.00	สูงมาก
2. สินค้าของกลุ่ม (Product)	91.67	สูงมาก
2.1 สินค้าของกลุ่มมีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอ (Pr1)	72.22	สูง
2.2 สินค้าของกลุ่มได้รับการยอมรับและเป็นที่ต้องการ ของตลาด (Pr2)	83.33	สูงมาก
2.3 สินค้าของกลุ่มมีคุณภาพดี ความแข็งแรงทนทาน (Pr3)	100.00	สูงมาก
มาตรวัดผลการประเมินด้านปัจจัยออกเฉลี่ย	95.83	สูงมาก
ระดับการประเมินด้านปัจจัยออก		

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นแล้วพบว่าสมาชิกกลุ่มมีความพอใจที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม และพอใจด้านการจัดสรรผลประโยชน์และสวัสดิการให้แก่สมาชิกของกลุ่มนั้นอยู่ในระดับสูง ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จในระดับสูงมาก โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 100 คะแนน

ด้านการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของกลุ่มนั้นพบว่าทางกลุ่มจะผลิตผลิตภัณฑ์ตามการสั่งซื้อของลูกค้า ซึ่งรูปแบบของผลิตภัณฑ์นั้นจะมีการปรับเปลี่ยนหรือผลิตรูปแบบอื่นขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการสั่งซื้อจากลูกค้า ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มนั้นเกิดจากลูกค้า ซึ่งทางลูกค้าจะแจ้งความประสงค์ให้ทางกลุ่มทราบว่าต้องการผลิตภัณฑ์รูปแบบใดแล้วทางกลุ่มก็มีความสามารถที่จะคัดแปลง และผลิตออกมาได้ตามความต้องการของลูกค้า อีกทั้งคุณภาพของผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของทางกลุ่มมีปณิณิตสวยงามและมีความแข็งแรงทนทาน ซึ่งกลุ่มได้รับการรับรองคุณภาพจากกระทรวงอุตสาหกรรมอีกด้วย จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป็นที่

ต้องการของลูกค้าอยู่เสมอ ดังนั้นจึงเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่มในระดับสูง โดยมีระดับคะแนนเท่ากับ 91.67 คะแนน

ภาพที่ 6 ผลการประเมินด้านปัจจัยออก
ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ผลการประเมินความสำเร็จ

ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด นั้นจะพิจารณาจากผลการประเมินปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ผลการประเมินด้านบริบท ผลการประเมินด้านปัจจัยเข้า ผลการประเมินด้านกระบวนการ และผลประเมินด้านปัจจัยออกของกลุ่ม ซึ่งมีระดับคะแนน และผลการประเมิน ดังแสดงในตารางที่ 8 และภาพที่ 7

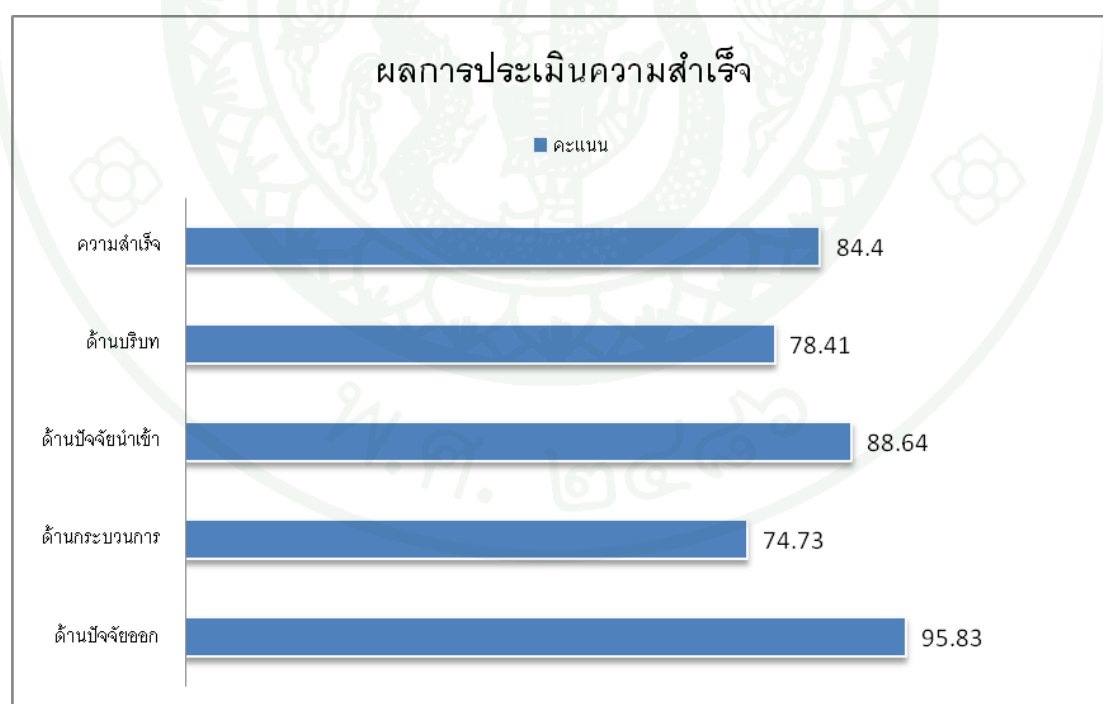
จากการประเมิน แสดงให้เห็นว่าด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นการประเมินฐานราก ที่จะนำไปสู่การจัดตั้งกลุ่ม ซึ่งมีผลการประเมินในระดับ สูง ในส่วนของการประเมินปัจจัยเข้า ซึ่งเป็นการประเมินสิ่งที่เอื้ออำนวย ต่อการดำเนินงานของกลุ่ม ให้มีประสิทธิภาพ ทางกลุ่มมีปัจจัยเข้าที่ดี ซึ่งมีผลการประเมิน ในระดับ สูงมาก ด้านการประเมินกระบวนการ ซึ่งเป็นการประเมินการดำเนินงานของกลุ่มว่ามีจุดเด่น จุดด้อย อย่างไร ซึ่งทางกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ในระดับ สูง และผล

การประเมินด้านผลผลิต ซึ่งเป็นการประเมินการดำเนินงานที่ผ่านมาของกลุ่ม จากการประเมินพบว่า ทางกลุ่มมีผลการประเมินอยู่ในระดับ สูงมาก เพราะสมาชิก มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกลุ่ม และมีความพึงพอใจในผลประโยชน์ ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่ม และที่สำคัญผลผลิตของกลุ่ม เป็นที่ยอมรับของตลาด

ตารางที่ 8 ผลการประเมินความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอน

ประเด็นการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับการประเมิน
ด้านบริบท (Context)	78.41	สูง
ด้านปัจจัยเข้า (Input)	88.64	สูงมาก
ด้านกระบวนการ (Process)	74.73	สูง
ด้านปัจจัยออก (Product)	95.83	สูงมาก
ความสำเร็จของกลุ่ม (Success)	84.25	สูงมาก

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ภาพที่ 7 ผลการประเมินความสำเร็จ

ที่มา: จากการสำรวจและการคำนวณ

ดังนั้น จากผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน จึงสามารถบ่งชี้ได้ว่า วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านดอนชาด สามารถดำเนินงานในด้านต่างๆ ได้ในระดับในระดับสูงมาก และจากผลที่ได้จากการประเมินความสำเร็จ ของกลุ่ม พบว่า กลุ่มประสบความสำเร็จ ในระดับ สูงมาก

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปขององค์กรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอน ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ รวมถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลของกลุ่ม จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของกลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. จุดแข็ง (Strengths)

- 1.1 วัตถุดิบคือไม้ไผ่ สามารถหาได้ในท้องถิ่นและราคาไม่แพง (S1)
- 1.2 สมาชิกมีทักษะ มีความสามารถในการผลิต (S2)
- 1.3 กลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าตามความต้องการของลูกค้าได้ (S3)
- 1.4 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีคุณภาพดี ละเอียดประณีต และแข็งแรงทนทาน สังกัดจากการที่สินค้าของกลุ่ม ไม่เคยถูกส่งคืนจากลูกค้า (S4)
- 1.5 กลุ่มได้รับประกาศนียบัตร การคิดสรรเป็นผลิตภัณฑ์ ระดับสามดาว (S5)
- 1.6 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงอุตสาหกรรม (S6)
- 1.7 ประธานกลุ่มมีความรู้ความสามารถ เห็นได้จากรางวัลที่ได้รับ คือ รางวัลบุคคลต้นแบบ ประจำปี พ.ศ. 2551 สาขา ผู้ผลิตสินค้าภูมิปัญญาไทย (S7)
- 1.8 กลุ่มได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ให้ร่วมออกร้านแสดงสินค้าในงาน OTOP (S8)

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

2.1 กลุ่มมีจุดอ่อนทางด้านกำลังในการผลิตสินค้า ซึ่งไม่สามารถผลิตสินค้าได้ทัน เวลา เมื่อมีการสั่งซื้อเป็นจำนวนมาก พร้อมๆ กัน ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ จะเกิดขึ้นเป็นบางช่วงเวลาเท่านั้น (W1)

2.2 ที่ทำการกลุ่ม ซึ่งเป็นที่ เก็บรวบรวมสินค้า มีเนื้อที่ ไม่เพียงพอต่อ การจัดเก็บสินค้า เมื่อคราวที่มีการสั่งซื้อเข้ามาจำนวนมาก (W2)

2.3 สมาชิกกลุ่มบางรายไม่เคยเข้าร่วมกลุ่มหรือทำงานเป็นกลุ่มมาก่อน (W3)

2.4 สมาชิกกลุ่มไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการจัดหาตลาด สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์กลุ่ม (W4)

3. โอกาส (Opportunities)

3.1 รัฐบาลช่วยส่งเสริมในการขยายตลาด โดยจะเห็นได้จากการจัดงานแสดงสินค้า ตามพื้นที่ต่างๆ มากขึ้น (O1)

3.2 โอกาสจากการออกร้านแสดงสินค้า ทำให้ได้รู้จักกับกลุ่มผู้ผลิตรายอื่น (O2)

3.3 หน่วยงานของภาครัฐ ให้การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อเพิ่มรายได้ โดยจะเห็นได้จากการจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ส่งผลให้กลุ่มรัฐวิสาหกิจ และเอกชน หันมาให้ความสนใจกลุ่มมากขึ้น (O3)

3.4 ผู้บริโภคมีกระแสนิยมด้านการใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมากขึ้น เนื่องจากมี หน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน หนุนและส่งเสริม ให้อนุรักษ์โลกและสิ่งแวดล้อม (O4)

3.5 รัฐบาลส่งเสริมให้สถาบันการเงินจำนวนมาก ปลดปล่อยสินเชื่อเงินกู้ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อธุรกิจรายย่อย และตลอดจนมีการส่งเสริมโครงการกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งเป็นโอกาสของกลุ่ม ที่จะกู้เงินเพื่อที่จะขยายพื้นที่ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ (O5)

4. อุปสรรค (Threats)

4.1 เรื่องฤดูกาล เพราะในขั้นตอนการผลิตจะต้องมีการตากไม้ไฟให้แห้ง ก่อนจะ ตกแต่งลดตาย และเคลือบเงา ดังนั้นในฤดูฝนก็จะเป็นอุปสรรคทำให้การดำเนินงานล่าช้า (T1)

4.2 มีคู่แข่งมากขึ้น เนื่องจากไม้ไฟที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต มีราคาถูก ดังนั้นผู้ผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้รายอื่น ก็หันมาผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ไฟ มากขึ้น (T2)

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ (TOWS Matrix)

	จุดแข็ง (Strengths: S) S2... S3... S4... S5... S6... S8...	จุดอ่อน (Weaknesses: W) W1... W2...
โอกาส(Opportunities: O) O1... O2... O3... O4...	กลยุทธ์จุดแข็งและโอกาส (SO) ตารางที่ 10	กลยุทธ์จุดอ่อนและโอกาส (WO) ตารางที่ 12
อุปสรรค (Threats: T) T1... T2...	กลยุทธ์จุดแข็งและอุปสรรค (ST) ตารางที่ 11	กลยุทธ์จุดอ่อนและอุปสรรค (WT) ตารางที่ 13

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 10 กลยุทธ์จุดแข็ง และโอกาส

	จุดแข็ง
โอกาส 1. รัฐบาลช่วยส่งเสริมในการขยายตลาด โดยจะเห็นได้จากการจัดงานแสดงสินค้าตามพื้นที่ต่างๆ มากขึ้น (O1) 2. หน่วยงานของภาครัฐ ให้การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อเพิ่มรายได้ โดยจะเห็นได้จากการจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ส่งผลให้กลุ่มรัฐวิสาหกิจ และเอกชน หันมาให้ความสนใจกลุ่มมากขึ้น (O3) 3. ผู้บริโภคมีกระแสนิยมด้านการใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมากขึ้น เนื่องจากมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน รณรงค์และส่งเสริม ให้อนุรักษ์โลกและสิ่งแวดล้อม (O4)	กลยุทธ์จุดแข็ง และโอกาส SO 1. รักษาฐานลูกค้ากลุ่มเดิม และขยายกลุ่มลูกค้า กลุ่มใหม่ คือ ทางกลุ่ม ควรรักษาระดับมาตรฐานของสินค้าให้ดีขึ้น โดยจัดให้มีฝ่ายตรวจเช็คคุณภาพผลิตภัณฑ์ ก่อนที่จะส่งให้ลูกค้า จะทำให้ลูกค้าประทับใจ และเกิดการบอกต่อ และสินค้าจะเป็นที่น่านสนใจ และสามารถดึงดูดลูกค้าได้ (S4, S5, O1, O3, O4)

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 11 กลยุทธ์จุดแข็ง และอุปสรรค

	จุดแข็ง 1. ผลិតภัณฑ์ของกลุ่มมีคุณภาพดี ละเอียด ประณีต และแข็งแรงทนทาน สังกะจากการที่สินค้าของกลุ่ม ไม่เคยถูกส่งคืนจากลูกค้า (S4) 2. กลุ่มได้รับประกาศนียบัตร การคัดสรร เป็นผลิตภัณฑ์ ระดับสามดาว (S5) 3. ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับการรับรอง มาตรฐานจากกระทรวงอุตสาหกรรม (S6) 4. กลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้า ตามความต้องการของลูกค้าได้ (S3)
อุปสรรค 2 มีคู่แข่งมากขึ้น เนื่องจากไม้ไผ่ที่ใช้เป็น วัตถุดิบในการผลิต มีราคาถูก ดังนั้นผู้ผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้รายอื่น ก็หันมาผลิตเฟอร์นิเจอร์ จากไม้ไผ่ มากขึ้น (T2)	กลยุทธ์จุดแข็ง และอุปสรรค ST 1. ป้องกันการการถูกแย่งลูกค้า จากคู่แข่ง โดยการรักษามาตรฐานสินค้า ให้มีคุณภาพ เสมอ (S4, S5, S6, T2) 2. เอาใจใส่ลูกค้า โดยการคอยสอบถาม ติดตาม ถึงความต้องการของลูกค้า ด้าน รูปแบบของผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่เพื่อ ทางกลุ่ม จะได้สามารถผลิตได้ตรง ตาม ความต้องการของลูกค้า พร้อมทั้งรับฟัง ความคิดเห็น และคำแนะนำจากลูกค้า เพื่อ เป็นการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า เพื่อ รักษาลูกค้า ออกจากคู่แข่ง (S3, T2)

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 12 กลยุทธ์จุดอ่อน และ โอกาส

	จุดอ่อน
โอกาส 1. โอกาสจากการออกร้านแสดงสินค้า ทำให้ได้รู้จักกับกลุ่มผู้ผลิตรายอื่น (O2) 2. รัฐบาลส่งเสริมให้สถาบันการเงินจำนวนมาก ปลดปล่อยสินเชื่อเงินกู้ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อธุรกิจรายย่อย และตลอดจนมีการส่งเสริมโครงการกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งเป็นโอกาสของกลุ่ม ที่จะกู้เงินเพื่อที่จะขยายพื้นที่ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ (O5)	กลยุทธ์จุดอ่อน และ โอกาส SO 1. ใช้โอกาสที่ได้จากการ ที่สถาบันการเงิน คิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ กู้เงินมาลงทุนในการซื้อที่ดินเพิ่มเติม ขยายพื้นที่ทำการกลุ่ม เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอ ต่อจัดเก็บผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (W2, O5) 2. รวมตัวเป็นพันธมิตรในกลุ่มอาชีพ ในกรณีที่ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ทันตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งซื้อก็สามารถรวบรวมสินค้าจากกลุ่มพันธมิตรเพื่อนำส่งให้ลูกค้าได้ครบตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มส่งผลให้กลุ่มอื่นก็มีรายได้และทางกลุ่มผู้ผลิตเองก็สามารถรักษากลุ่มลูกค้าของตัวเองไว้ได้อีกด้วย (W1, O2)

ที่มา: จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 13 กลยุทธ์จุดอ่อน และอุปสรรค

	จุดอ่อน 1. ที่ทำการกลุ่ม ซึ่งเป็นที่เก็บรวบรวมสินค้า มีเนื้อที่ ไม่เพียงพอต่อการจัดเก็บสินค้า เมื่อคราวที่มีการสั่งซื้อเข้ามาจำนวนมาก (W2)
อุปสรรค 1. เรื่องฤดูกาล เพราะในขั้นตอนการผลิต จะต้องมีการตากไม้ไฟให้แห้ง ก่อนจะ ตักแต่ง ลวดลาย และเคลือบเงา ดังนั้นในฤดูฝนก็จะเป็น อุปสรรคทำให้การดำเนินงานล่าช้า (T1)	กลยุทธ์จุดอ่อน อุปสรรค WT 1. จากจุดอ่อนด้านที่ทำการกลุ่ม มีพื้นที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับ อุปสรรคในฤดูฝน เมื่อต้องนำไม้ไปตากแห้ง ดังนั้นจึงทำให้มี แนวความคิด ในการขยายพื้นที่ ที่ทำการกลุ่ม เพื่อให้มีพื้นที่ ทำงานมากขึ้น และลดปัจจัยที่ ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน

ที่มา: จากการวิเคราะห์

กลยุทธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ (TOWS Matrix) มีดังต่อไปนี้

กลยุทธ์จุดแข็ง และโอกาส SO

1. รักษาฐานลูกค้ากลุ่มเดิม และขยายกลุ่มลูกค้า กลุ่มใหม่ คือ ทางกลุ่ม ควรรักษาระดับมาตรฐานของสินค้าให้ดีขึ้น โดยจัดให้มีฝ่ายตรวจเช็คคุณภาพผลิตภัณฑ์ ก่อนที่จะส่งให้ลูกค้า จะทำให้ลูกค้าประทับใจ และเกิดการบอกต่อ และสินค้าจะเป็นที่น่านสนใจ และสามารถดึงดูดลูกค้าได้ (S4, S5, O1, O3, O4)

กลยุทธ์จุดแข็ง และอุปสรรค ST

1. ป้องกันการการถูกแย่งลูกค้า จากคู่แข่ง โดยการรักษามาตรฐานสินค้า ให้มีคุณภาพเสมอ (S4, S5, S6, T2)

2. เอาใจใส่ลูกค้า โดยการคอยสอบถามติดตาม ถึงความต้องการของลูกค้า ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟเพื่อทางกลุ่ม จะ ได้สามารถผลิตได้ตรง ตามความต้องการของลูกค้า พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็น และคำแนะนำจากลูกค้า เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า เพื่อรักษาลูกค้า ออกจากคู่แข่ง (S3, T2)

กลยุทธ์จุดอ่อน และ โอกาส SO

1. ใช้โอกาสที่ได้จากการ ที่สถาบันการเงินคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ กู้เงินมาลงทุนในการซื้อที่ดินเพิ่มเติม ขยายพื้นที่ทำการกลุ่ม เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอ ต่อการจัดเก็บผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (W2, O5)

2. รวมตัวเป็นพันธมิตรในกลุ่มอาชีพ ในกรณีที่ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ทันตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งซื้อก็สามารถรวบรวมสินค้าจากกลุ่มพันธมิตรเพื่อนำส่งให้ลูกค้าได้ครบตามจำนวนที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มส่งผลให้กลุ่มอื่นก็มีรายได้และทางกลุ่มผู้ผลิตเองก็สามารถรักษากลุ่มลูกค้าของตัวเองไว้ได้อีกด้วย (W1, O2)

กลยุทธ์จุดอ่อน อุปสรรค WT

1. จากจุดอ่อนด้านที่ทำการกลุ่ม มีพื้นที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับ อุปสรรคในฤดูฝน เมื่อต้องนำไปต่างแห่ง ดังนั้นจึงทำให้มีแนวความคิด ในการขยายพื้นที่ ที่ทำการกลุ่มเพื่อให้มีพื้นที่ทำงานมากขึ้น และลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การประเมินผลการดำเนินของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านดอนชาดพบว่า กลุ่มประสบความสำเร็จในการดำเนินงานในระดับสูงมาก ซึ่งกลุ่มสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ หลักในการจัดตั้งกลุ่มได้ คือ การเสริมสร้างอาชีพ และรายได้ในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ ผลการประเมิน การดำเนินงาน ของกลุ่มแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ขององค์ประกอบ และปัจจัย แต่ละด้าน ที่ประกอบกันทำให้กลุ่ม สามารถ ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานได้ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ

1. ด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมของกลุ่ม ที่มีความเอื้ออำนวยต่อการการจัดตั้งกลุ่ม คือ สมาชิกในชุมชนมีความตั้งใจที่จะรวมตัวกัน จัดตั้งกลุ่มเพื่อผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ออกจำหน่าย เพราะ ก่อนที่จะมีการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนขึ้นนั้น ก็มีการผลิตชิ้นขายเองของแต่ละครัวเรือน แต่ความสามารถในการผลิต เพียงพอต่อความต้องการ และเงินทุนในการสั่งซื้อ วัตถุดิบมีไม่เพียงพอ แต่หากมีการรวมกลุ่มกัน กลุ่มก็จะมีการระดมทุน เพื่อซื้อวัตถุดิบในการผลิต และมีการปันผลจากการขาย และสมาชิกกลุ่มเป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันดี ดังนั้น จึงเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อการประสบความสำเร็จของกลุ่ม ทางด้านบริบท ในระดับสูง

2. ด้านปัจจัยนำเข้า คือ ความพร้อมของกลุ่ม ทั้งทางด้านทักษะความสามารถของสมาชิก ด้านเงินทุน ด้านสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเกิดจากระดมทุนของสมาชิกส่วนหนึ่ง และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทางภาครัฐอีกส่วนหนึ่ง ดังนั้น จึงเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่ม ทางด้านปัจจัยนำเข้า ในระดับสูงมาก

3. ด้านกระบวนการ ทางกลุ่มมีการบริหารจัดการกลุ่ม โดยมีการจัดองค์กรแบ่งหน้าที่ มีประธานกลุ่มและคณะกรรมการกลุ่มในการประสานงานดำเนินการของกลุ่ม และการให้ความร่วมมือในการทำงานของสมาชิกกลุ่มด้วยดี ดังนั้น จึงเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่ม ทางด้านกระบวนการ ในระดับสูง

4. ด้านปัจจัยออกและผลผลิต สมาชิกมีความพึงพอใจ ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม และพึงพอใจต่อการจัดสรรผลประโยชน์และการปันผลของกลุ่ม ทางด้านผลผลิตสินค้าของทางกลุ่ม มีการพัฒนารูปแบบสินค้าเสมอเพื่อสนองต่อตามความต้องการของลูกค้า ดังนั้นจึงเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อความสำเร็จของกลุ่ม ทางด้านปัจจัยออกและผลผลิต ในระดับสูงมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนหาด มี 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการตลาด

1.1.1 ควรร่วมงานแสดงสินค้า อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สินค้าเป็นที่รู้จักมากขึ้น

1.1.2 ควรส่งสินค้าเข้าประกวดทุกปี เพื่อเป็นการการันตี คุณภาพของสินค้า

1.2 ด้านสถานที่

2.1.1 ควรจัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน เพื่อเพิ่มพื้นที่ในเชิงงาน และจัดเก็บผลิตภัณฑ์

1.3 ด้านผลิตภัณฑ์

3.1.1 ควรรักษาระดับมาตรฐาน ของสินค้าให้ดีขึ้น โดยจัดให้มีฝ่ายตรวจเช็คคุณภาพผลิตภัณฑ์ ก่อนที่จะส่งให้ลูกค้า

2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานทางภาครัฐ มีดังนี้

2.1 สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด อุบลราชธานี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการตรวจเยี่ยม และให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องบัญชี การเงิน การกู้ยืม ให้แก่กลุ่ม เพื่อที่กลุ่มจะได้ มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการบริหารการเงิน ก่อนทำการกู้ยืม

2.2 ศูนย์ผลิตภัณฑ์ OTOP และกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดงานแสดงสินค้าไม่ควรตั้งราคาต่ำเกินไป ในราคาสูงเกินไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- จินตนา จารุเสมา. 2550. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและจัดทำแผนธุรกิจของกลุ่มสตรี
สหกรณ์บ้านหนองบัวแดงผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ฝ้ายจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาธุรกิจการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คาราวรรณ วิรุฬผล. 2545. สถานการณ์ด้านการผลิตการตลาดและโอกาสทางการตลาดของ
สินค้าศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของภาคเหนือ
กรณีศึกษาผ้าทอตีนจกพื้นเมืองของจังหวัดแพร่. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ภูมิศักดิ์ ราษฎร์. 2551. กรณี แบบจำลอง CIPP Model. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์
- มนกานต์ พรหมวราร. 2547. การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษา กลุ่ม
ดอกไม้ประดิษฐ์ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
เศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนโรส ทองรส. 2550. การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจของการผลิต การตลาดและผลการดำเนินงาน
ของกลุ่มสตรีทอผ้า กาบบัว บ้านคำขวาง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เยาวดี ราชชัยกุล. 2542. ประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระบบสารสนเทศวิสาหกิจชุมชน สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
(Online). <http://smce.doae.go.th/index.php>, 15 พฤศจิกายน 2554
- สมคิด ทักษิณาวินวาท. 2531. หลักการตลาดสินค้าเกษตร. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์
และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสรี พงศ์พิศ. 2552. คู่มือการทำวิสาหกิจชุมชน: สำนักพิมพ์พลังปัญญา

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2541. การประเมินผลโครงการ หลักการและการประยุกต์ Project Evaluation Principles and Applications: พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์พิมพ์ลักษณ์ กรุงเทพมหานคร: เลียงเชียง

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ศูนย์สารสนเทศ กรมส่งเสริมการเกษตร . 2554. ความหมายของวิสาหกิจชุมชน. (Online).
[http://smce.doae.go.th/smce1/index.php?result=5, 15](http://smce.doae.go.th/smce1/index.php?result=5,15) พฤศจิกายน 2554

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธีรฟิล์มและไวเทคจำกัด .

อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. 2545. “สถานการณ์ด้านการผลิต การตลาด โอกาสทางการตลาด และกลยุทธ์ทางการตลาดของสินค้าหัตถกรรมพื้นเมืองภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาเครื่องจักรสาน จังหวัดนครราชสีมาและอ่างทอง .” เรื่องเต็มการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 41 สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจ สาขาคหกรรมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ : 288-295

_____. 2546. การประเมินผลกลุ่มหัตถกรรมภายใต้โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ,คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อัจจิมา เศรษฐบุตร และสายสวรรค์ วัฒนพานิช. 2537. การบริหารการตลาด. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แบบสอบถาม : ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้

เรื่อง การศึกษาสภาพทั่วไปและศึกษาผลการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
ผู้เฟอร์นิเจอร์ไม้ บ้านคอนชาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงสภาพทั่วไปและศึกษาผลการดำเนินงานของ
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เฟอร์นิเจอร์ไม้ บ้านคอนชาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
เพื่อทำการประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะและ
สร้างกลยุทธ์ในการพัฒนากลุ่ม โดยข้อมูลในการสัมภาษณ์จะถูกเก็บเป็นความลับ

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 การประเมินผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านสภาพทั่วไป

จำนวน 10 ข้อ

วันเดือนปี ที่สอบถาม
ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์
สถานภาพกลุ่ม
() สมาชิกกลุ่ม () กรรมการบริหารกลุ่ม (โปรดระบุตำแหน่ง).....
ที่อยู่ บ้านเลขที่ หมู่ ตำบล
อำเภอ จังหวัด
ชื่อผู้สัมภาษณ์

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 การประเมินผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท

1. คนในหมู่บ้านของท่านส่วนใหญ่มีงานทำหรือไม่

- () คนมีงานทำมีจำนวนน้อย
- () คนมีงานทำมีจำนวนปานกลาง
- () คนมีงานทำมีจำนวนมาก

2. คนในหมู่บ้านของท่านมีการย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่นหรือไม่

- () มีคนย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่นจำนวนน้อย
- () มีคนย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่นจำนวนปานกลาง
- () มีคนย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่นจำนวนมาก

3. คนในหมู่บ้านของท่านมีที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่

- () คนมีที่ดินเป็นของตนเองมีจำนวนน้อย
- () คนมีที่ดินเป็นของตนเองมีจำนวนปานกลาง
- () คนมีที่ดินเป็นของตนเองมีจำนวนมาก

4. ก่อนจะมีการจัดตั้งเป็นกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่บ้านคอนชาด ในหมู่บ้านของท่านได้เคยมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพอื่นมาก่อนหรือไม่

- () ไม่เคยมี () เคยมี (โปรดระบุ)

5. ก่อนจะมีการจัดตั้งกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ท่านมีความต้องการอยากให้มีการรวมตัว อย่างเป็น เช่นในปัจจุบันหรือไม่

- () ไม่ต้องการ เพราะ.....
- () ต้องการ เพราะ.....

6. สภาพของถนนที่เข้าสู่ที่ทำการกลุ่มของท่านมีลักษณะเป็นอย่างไร

() สภาพของถนนไม่ดี () สภาพของถนนดี () สภาพของถนนดีมาก

7. ระยะทางจากถนนสายหลักเข้าสู่ที่ทำการกลุ่ม

() ที่ทำการกลุ่มตั้งอยู่บนถนนสายหลัก

() ระยะทางห่างประมาณ 1 – 10 ก.ม.

() ระยะทางห่างมากกว่า 1 – 10 ก.ม.

8. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ชาวบ้านได้มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอในงานทอดกฐิน ผ้าป่างานวัดและงานบุญต่างๆของชุมชน				
นอกจากการพบปะกันที่วัดแล้วชาวบ้านมีการชุมนุมร่วมกันในสถานที่อื่นๆในชุมชนอยู่เสมอ				
เมื่อเว้นว่างจากงานแล้วชาวบ้านมักอยู่กันตามลำพังไม่ค่อยมีโอกาสสนทนาพูดคุยกัน				
หากมีคนนอกหมู่บ้านถามถึงคนใดคนหนึ่งหมู่บ้านชาวบ้านสามารถบอกได้ว่าเป็นลูกใคร อยู่บ้านไหน				
ในละแวกบ้านใกล้เคียงภายในหมู่บ้านท่านชาวบ้านยังรู้จักสนิทสนมกันดี				

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเข้า

1. ท่านคิดว่าจำนวนสมาชิกกลุ่มของท่าน มีความเพียงพอหรือไม่
() ไม่เพียงพอ () เพียงพอ
2. ท่านคิดว่าสมาชิกของกลุ่มมีทักษะในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่มากนักน้อยเพียงใด
() กลุ่มมีสมาชิกที่มีระดับทักษะในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ดี น้อยกว่าร้อยละ 50
() กลุ่มมีสมาชิกที่มีระดับทักษะในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ดี มากกว่าร้อยละ 50
3. ท่านคิดว่ากลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่ มีเงินทุนเพียงพอหรือไม่
() ไม่เพียงพอ () เพียงพอ
4. กลุ่มของท่านเคยได้รับเงินสนับสนุนด้านเงินทุนจากหน่วยงานภาครัฐและ/หรือองค์กรเอกชนหรือไม่
() ไม่ได้รับการสนับสนุน
() ได้รับการสนับสนุน (โปรดระบุ)
.....
5. วัตถุดิบภายในท้องถิ่นของกลุ่มที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่ ที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของกลุ่มได้แก่
6. วัตถุดิบภายในท้องถิ่นที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของกลุ่มมีความเพียงพอหรือไม่
() ไม่เพียงพอ (โปรดระบุ)
() เพียงพอ
7. วัตถุดิบภายในท้องถิ่นที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่มีคุณภาพอย่างไร
() มีคุณภาพไม่ดี (โปรดระบุ)
() มีคุณภาพดี

8. วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ของกลุ่มมีความเพียงพอหรือไม่

() ไม่เพียงพอ (โปรดระบุ)

() เพียงพอ

9. วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ของกลุ่มมีคุณภาพอย่างไร

() มีคุณภาพไม่ดี (โปรดระบุ)

() มีคุณภาพดี

10. กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของท่านเคยได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ จากหน่วยงานภาครัฐและ/หรือองค์กรเอกชนหรือไม่

() ไม่เคยได้รับการสนับสนุน

() เคยได้รับการสนับสนุน (โปรดระบุ)

11. กลุ่มของท่านมีอาคารสถานที่เฉพาะเพื่อใช้ในการดำเนินงานของกลุ่มหรือไม่

() ไม่มีอาคารสถานที่เฉพาะ

() มีอาคารสถานที่เฉพาะ จำนวนอาคาร เพียงพอกับการดำเนินงานของกลุ่มหรือไม่

() ไม่เพียงพอ (โปรดระบุจำนวนที่ต้องการเพิ่ม).....อาคาร () เพียงพอ

12. กลุ่มของท่านได้รับการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่หรือที่ทำการกลุ่มจากหน่วยงานภาครัฐและ/หรือองค์กรเอกชนหรือไม่

() ไม่เคยได้รับการสนับสนุน

() เคยได้รับการสนับสนุน (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ

1. โปรดระบุว่าในการบริหารงานของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟของท่าน มีหรือไม่มีสิ่งต่อไปนี้

ข้อความ	ไม่มี	มี
การมีประธานกลุ่มและมีหัวหน้ากลุ่ม		
การมีการเลือกคณะกรรมการดำเนินงาน		
การมีการกำหนดระเบียบการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร		
การมีการชี้แจงการดำเนินงานกลุ่มแก่สมาชิกอย่างสม่ำเสมอ		
การมีการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายในกลุ่ม		
การมีการจัดสรรผลประโยชน์ / ผลกำไรที่ได้จากการรวมกลุ่มอาชีพ		
ในการประชุมแต่ละครั้งมีสมาชิกเข้าร่วมเกินกว่าร้อยละ 60		
การมีการประชุมเกี่ยวกับปัญหาในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟของกลุ่ม		

2. โปรดระบุความคิดเห็นของท่านที่มีต่อข้อความต่อไปนี้

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ความเป็นผู้นำกลุ่ม				
1.1 ผู้นำกลุ่มท่านเป็นผู้ริเริ่มให้มีการรวมกลุ่มอาชีพ				
1.2 การทำกิจกรรมใหม่ๆ ส่วนใหญ่เกิดจากผู้นำ				
1.3 ปัญหาเล็กหรือใหญ่ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม สมาชิกกลุ่มมีโอกาสดัดสินปัญหานั้นเสมอ				
1.4 กลุ่มท่านมีผู้นำที่สามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์				
1.5 ผู้นำกลุ่มมักตัดสินใจโดยรวมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก				
1.6 เมื่อกลุ่มมีปัญหา ผู้นำกลุ่มสามารถช่วยแก้ปัญหาได้				
1.7 กลุ่มมีผู้นำที่มีความมุ่งมั่นจะทำกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ				
1.8 กลุ่มมีผู้นำที่มีความรู้และความสามารถในการอาชีพที่รวมกลุ่ม				
1.9 กลุ่มมีผู้นำที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้				
1.10 กลุ่มท่านมีผู้นำกลุ่มที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ให้รูปแบบใหม่ๆ				

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. การมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม				
2.1 สมาชิกเข้าร่วมประชุมทุกครั้งที่มีการประชุมกลุ่ม				
2.2 ทุกครั้งที่กลุ่มมีปัญหา สมาชิกกลุ่มร่วมกันให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ				
2.3 เมื่อมีการลงคะแนนเสียงภายในกลุ่มสมาชิกมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ				
2.4 สมาชิกกลุ่มเข้าร่วมพบปะสังสรรค์ พูดคุยกับสมาชิกท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ				
2.5 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกันเองอย่างสม่ำเสมอ				
2.6 สมาชิกกลุ่มช่วยกลุ่มในการจัดหาตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิตของกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ				

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยออก

1. ท่านคิดว่าการจัดสรรผลประโยชน์ของกลุ่มมีความเป็นธรรมหรือไม่

() เป็นธรรม

() ไม่เป็นธรรม เพราะ

2. นอกจากผลตอบแทนจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่แล้ว กลุ่มของท่านได้มีการจัดสรรสวัสดิการอื่นๆ ให้แก่สมาชิกหรือไม่

() ไม่มีการจัดสวัสดิการอื่นๆ ให้แก่สมาชิก

() มีการจัดสวัสดิการอื่นๆ ให้แก่สมาชิกกลุ่ม (โปรดระบุ)

3. ผลិតภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของท่านมีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

- () ไม่มีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอ
 () มีการพัฒนารูปแบบอย่างสม่ำเสมอ (โปรดระบุผู้ที่มีส่วนในการพัฒนา).....

4. ท่านคิดว่าโดยภาพรวมผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ของกลุ่มท่านเป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่

- () เป็นที่ต้องการของตลาดน้อย
 () เป็นที่ต้องการของตลาดปานกลาง
 () เป็นที่ต้องการของตลาดมาก

5. กลุ่มของท่านมีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประจำหรือไม่

- () ไม่มีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประจำ
 () มีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประจำ

6. วิธีการขายผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ของกลุ่มท่าน ประกอบด้วย

- () ขายให้พ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อที่การกลุ่ม
 () ขายให้พ่อค้าคนกลางโดยกลุ่มนำไปเสนอขายให้
 () กลุ่มนำไปขายตามงานแสดงสินค้า / ตลาดนัด
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

1. กลุ่มที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่ประสบกับปัญหาอะไรหรือไม่ โปรดระบุ

- () ไม่มีปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 2)
 () มีปัญหา ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหา	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
() 1. วัตถุดิบภายในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอ	
() 2. วัตถุดิบในท้องถิ่นมีคุณภาพไม่ได้	
() 3. จำนวนสมาชิกกลุ่มมีน้อยเกินไป	
() 4. สมาชิกกลุ่มไม่ค่อยมีทักษะ ในการผลิต	
() 5. กลุ่มมีเงินทุนไม่เพียงพอ	
() 6. แหล่งเงินทุนไม่เพียงพอ	
() 7. ขาดการสนับสนุนด้านเงินทุน จากองค์กรภาครัฐ	
() 8. เครื่องมือเครื่องใช้ของกลุ่มมีไม่เพียงพอ	
() 9. เครื่องมือเครื่องใช้มีคุณภาพไม่ดี	
() 10. อาคารสถานที่เพื่อการดำเนินผลิตมีไม่เพียงพอ	
() 11. ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบไม่เป็นที่ต้องการของตลาด	
() 12. ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบน้อยเกินไป	
() 13. ราคาขายต่ำเกินไป	
() 14. กลุ่มมีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้อย	
() 15. กลุ่มไม่มีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์	
() 16. สมาชิกของกลุ่มไม่มีความสามัคคี	
() 17. การบริหารงานของกลุ่มไม่มีประสิทธิภาพ	
() 18. ขาดทักษะในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์	
() 19. ปัญหาการประสานงานกับหน่วยงานราชการ	
() 20. อื่นๆ (โปรดระบุ)	

2. ถึงแม้ตัวท่านและกลุ่มที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่จะไม่ประสบปัญหาใดๆ ท่านยังมีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐ ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่อีกหรือไม่

() ไม่ต้องการ

() ต้องการ(โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านสภาพทั่วไป

1. เพศ

() 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุปี

3. สถานภาพ

() 1. โสด () 2. สมรส () 3. หย่าร้าง () 4. หม้าย

4. ศาสนา

() 1. พุทธ () 2. คริสต์ () 3. อิสลาม () 4. อื่นๆ

5. ระดับการศึกษา

() 1. ไม่ได้เรียน

() 2. ต่ำกว่า ป.4

() 3. จบ ป.4 () 4. ระดับมัธยมต้น

() 5. ระดับมัธยมปลาย () 6. ระดับ ปวช.

() 7. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

() 8. ปริญญาตรี

() 9. สูงกว่าปริญญาตรี

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดคน (นับรวมผู้ให้สัมภาษณ์ด้วย) จำแนกเป็น

() 1. เพศชายคน () 2. เพศหญิงคน

7. ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ มาแล้วปี

8. เหตุผลสำคัญที่เข้าร่วมกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่

() 1. มีความตั้งใจไว้ก่อน () 2. เจ้าหน้าที่แนะนำ

() 3. เพื่อนบ้านแนะนำ / ชักชวน () 4. อยากทดลองทำ

() 5. ราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ () 6. ทำตามบรรพบุรุษ

() 7. อื่นๆ

9. อาชีพหลัก

() 1. ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ () 2. ทำนา () 3. ทำไร่

() 4. ทำสวน () 5. ไร่นาสวนผสม () 6. รับจ้างทั่วไป

() 7. รับราชการ () 8. อื่นๆ

และท่านมีรายได้จากอาชีพหลักปีละบาท

10. อาชีพรอง

() 1. ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ () 2. ทำนา () 3. ทำไร่

() 4. ทำสวน () 5. ไร่นาสวนผสม () 6. รับจ้างทั่วไป

() 7. อื่นๆ

และท่านมีรายได้จากอาชีพรองปีละบาท

ภาพวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต

ภาพผนวกที่ 1 ไม้ไผ่ พันธุ์ศรีสุทที่ใช้ในการผลิต
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 2 เลื่อย ฆ้อน สายวัดที่ใช้ในการผลิต
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 3 เครื่องเจาะไม้ไฟขนาดใหญ่
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 4 เครื่องเจาะไม้ไฟขนาดเล็ก
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 5 ส่ว
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 6 เครื่องผ่ารวไม้จากภูมิปัญญาชาวบ้าน
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 7 แก๊สหุงต้ม และหัวพ่น
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 8 เครื่องยิงตะปูลม
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 9 น้ำมันเคลือบเงา
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 10 การตัดไม้เตรียมไว้ตามขนาดที่ต้องการ
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 11 การเจาะรู ด้วยเครื่องเจาะขนาดเล็ก
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 12 การตกแต่งรูด้วยสว่าน
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 13 การประกอบเป็นโครงสร้าง
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 14 การผ่ารวีไม้ไผ่ด้วยเครื่องมือจากภูมิปัญญาชาวบ้าน
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 15 การตอกรวีไม้เข้ากับโครงสร้างที่ประกอบไว้
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 17 การสร้างลวดลายโดยใช้แก๊ส
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 18 การทาน้ำมันเคลือบเงา
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ของกลุ่ม

ภาพผนวกที่ 18 เตียงนอนไม้ไผ่ขนาด 6 ฟุต
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 19 ชุมนัขของ
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 20 ชิงช้า
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 21 โต๊ะ
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 22 เก้าอี้
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 23 แท่นโคมไฟ ริมทางเดิน
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพการจัดเก็บผลิตภัณฑ์และการขนส่ง

ภาพผนวกที่ 24 การจัดเก็บผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 25 การถอดชิ้นส่วนเพื่อเตรียมในการขนส่ง
ที่มา: จากการสำรวจ

ภาพผนวกที่ 26 รถบรรทุกขนส่งผลิตภัณฑ์เพื่อนำส่งแก่ลูกค้า
ที่มา: จากการสำรวจ

ตารางผนวกที่ 1 บัญชีรายชื่อสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอนชาด อำเภวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับที่	ชื่อ	-สกุล	หน้าที่
1	นางบังอร	สิงห์ขันธ์	ประธานกลุ่ม
2	นางหนูปิ่น	ศรีอุดร	รองประธาน
3	นางสายธาร	กึ่งเงิน	เลขานุการ
4	นายอำนาจ	พรมลี้	เหรัญญิก
5	นายสัมฤทธิ์	ขวัญยืน	ประชาสัมพันธ์
6	นางบุญเดือน	ธรรมวงศ์	กรรมการ
7	นางธิดิมา	บุญดาพงษ์	กรรมการ
8	นายอุทัย	วรรณสิม	กรรมการ
9	นายสมชาย	แก้วอนันต์	กรรมการ
10	นางวัชร	การุณรัตน์	กรรมการ
11	นางหนูจร	พุทธาธรรม	สมาชิก
12	นางบัวสอน	ทองแสง	สมาชิก
13	นางอนงค์	จวงจันทร์	สมาชิก
14	นางวาสนา	สัมพันธ์	สมาชิก
15	นางสมร	ป้อมอาสา	สมาชิก
16	นางบุญ	จองจันทร์	สมาชิก
17	นางบัวสอน	สีทาภู	สมาชิก
18	นางพิศมัย	ศรชัย	สมาชิก
19	นางมณีจันทร์	สีทาภู	สมาชิก
20	นางหนูแปล	จันทป	สมาชิก
21	นางทองเปรี๊ว	พุทธธรรม	สมาชิก
22	นางกัญญาณี	ทองคำดอน	สมาชิก
23	นางสาวชฎาภรณ์	สิงห์ขันธ์	สมาชิก
24	นายปรเมศร์	สิงห์ขันธ์	สมาชิก
25	นายวันชัย	ศรชัย	สมาชิก
26	นางสาวบุรดา	เล็กศิริ	สมาชิก
27	นายสมดี	คำริห์	สมาชิก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อ	-สกุล	หน้าที่
28	เด็กชายสนทยา	เล็กศิริ	สมาชิก
29	นายวรวิทย์	สัมพันธ์	สมาชิก
30	เด็กชายพรสวรรค์	สัมพันธ์	สมาชิก
31	นางสาววิรัตน์	จันดาร์	สมาชิก
32	นางบัวลา	สีทาภู	สมาชิก
33	เด็กหญิงปรมาภรณ์	พุทธาธรรม	สมาชิก
34	นางสีนวล	เล็กศิริ	สมาชิก
35	นายวีระชาติ	ศรีอุดร	สมาชิก
36	นายเริ่ม	อุตง	สมาชิก
37	นางหนูสิน	บุญมี	สมาชิก
38	นายชวน	ศรีอุดร	สมาชิก
39	นางสาวสุมาลี	กิ่งเงิน	สมาชิก
40	เด็กหญิงทวีพร	กิ่งเงิน	สมาชิก
41	เด็กหญิงวิลาวรรณ	แก่นภูเลิศ	สมาชิก
42	นางศรินันต์	เหลื่อมใส	สมาชิก
43	เด็กหญิงปทุมภรณ์	บุญมี	สมาชิก
44	นางหนูกลิ่น	นาคำรอด	สมาชิก
45	นางสุดเฉลียว	พรมคำ	สมาชิก
46	นางอานวย	จวงจันทร์	สมาชิก
47	นายจักรพันธ์	แก้วอนันต์	สมาชิก
48	นายบุญมี	พันธุ์ระ	สมาชิก
49	นางสำราญ	ผันผาย	สมาชิก
50	นายโพธิ์	ทองพันธ์	สมาชิก
51	นางหนูเพียร	เลิศอุดม	สมาชิก
52	นางหนูอิด	ตรีรักษา	สมาชิก
53	นางจันทิ	ก้านทอง	สมาชิก
54	นายบุญถิ่น	เขื่อนอก	สมาชิก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อ	-สกุล	หน้าที่
55	นางจันทร์พัญ	คำริห์	สมาชิก
56	นางศรีไพร	ภูมิภักดิ์	สมาชิก
57	นายบุญเลื่อน	เขื่อนอก	สมาชิก
58	นายอุทัย	แก้วนันท	สมาชิก
59	นางธาวุฒิ	สีลามา	สมาชิก
60	นางจำลอง	จันทร์พวง	สมาชิก

ที่มา: จากการสำรวจ

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวชนพร มั่นขจรพงษ์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 3 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ เอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเสริมทักษะคณิตศาสตร์ อ.อ่าง